

Briselē, 1.8.2022.
COM(2022) 366 final

KOMISIJAS ZIŅOJUMS

2021. GADA ZIŅOJUMS PAR SUBSIDIARITĀTES PRINCIPA UN PROPORCIONALITĀTES PRINCIPA PIEMĒROŠANU UN PAR ATTIECĪBĀM AR VALSTU PARLAMENTIEM

2021. GADA ZIŅOJUMS

PAR SUBSIDIARITĀTES PRINCIPA UN PROPORCIONALITĀTES PRINCIPA PIEMĒROŠANU UN PAR ATTIECĪBĀM AR VALSTU PARLAMENTIEM

1. IEVADS

Šis ir 29. ziņojums par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu, kas iesniegts saskaņā ar 9. pantu Līguma par Eiropas Savienību un Līguma par Eiropas Savienības darbību Protokolā Nr. 2 par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu ("Protokols Nr. 2"). Tāpat kā iepriekšējie trīs ziņojumi, arī šis ziņojums aptver Komisijas attiecības ar valstu parlamentiem, kuriem ir būtiska nozīme šo principu piemērošanā.

Eiropas Parlaments, Padome, Komisija un Reģionu komiteja 2021. gadā turpināja piemērot un pilnveidot savus pārbaudītos rīkus un procedūras, lai nodrošinātu, ka, gatavojot ES tiesību aktus, minēto iestāžu darbā tiek ievēroti subsidiaritātes princips un proporcionalitātes princips. Komisija, konsolidējot savu labāka regulējuma politiku, pieņēma jaunas pamatnostādnes un rīkkopu, pilnībā izpildot savu apņemšanos izstrādāt Subsidiaritātes, proporcionalitātes un principa "Darīt mazāk, bet efektīvāk" jautājumu darba grupas¹ ierosināto subsidiaritātes novērtējuma tabulu visiem politiski jutīgajiem un svarīgajiem tiesību aktu priekšlikumiem, kam pievienots ietekmes novērtējums. Tādējādi vēl lielāka nozīme tika piešķirta spēcīgam rīkam, kas, ja to izmantos visi iesaistītie dalībnieki, var būtiski atvieglot objektīvu novērtējumu par to, kā ES tiesību aktos tiek ievēroti subsidiaritātes princips un proporcionalitātes princips. Reģionu komiteja arī turpināja uzlabot savu ieguldījumu labākas likumdošanas programmā, jo īpaši izmantojot reģionālo centru tīklu, un popularizēja "aktīvas subsidiaritātes" jēdzienu².

Iestādes bija pilnībā pielāgojušas savas darba metodes, lai ņemtu vērā apstākļus, ko radīja Covid-19 pandēmija un tās norise. Otrajā ierobežojumu gadā sadarbība ar valstu parlamentiem pastiprinājās. Valstu parlamenti iesniedza 360 atzinumus, kas ir daudz vairāk nekā divos iepriekšējos gados (225 atzinumi 2020. gadā un 159 atzinumi 2019. gadā)³, daļēji atainojot Komisijas iesniegto priekšlikumu skaita pieaugumu. No tiem 16 bija pamatoti atzinumi, kuros tika paustas bažas par to, ka ir pārkāpts subsidiaritātes princips. Lielākajā daļā atzinumu galvenā uzmanība bija pievērsta tiesību aktu priekšlikumiem paketē "Gatavi mērķrādītājam 55 %". Nebija tāda atsevišķa priekšlikuma, par kuru būtu iesniegti vairāk par trim pamatotiem atzinumiem. Paketei "Gatavi mērķrādītājam 55 %" tika pievērsta lielākā uzmanība, savukārt atsevišķi priekšlikumi, par kuriem tika saņemts visvairāk piezīmju, bija Digitālo pakalpojumu akts (desmit atzinumi), direktīva par adekvātu minimālo algu (deviņi atzinumi) un divi priekšlikumi par ES digitālo Covid sertifikātu (par katru astoņi atzinumi).

Rakstiskā viedokļu apmaiņa ar valstu parlamentiem, tāpat kā mutiskais politiskais dialogs dažādās formās 2021. gadā turpināja pastiprināties. Sanāksmes notika klātienē, virtuāli vai hibrīdformātā, un to skaits palielinājās, kā arī palielinājās Komisijas dalība parlamentu sadarbības pasākumos, daļēji pateicoties videokonferenču sniegtajām iespējām.

Citi nozīmīgi elementi valstu parlamentu attiecībās ar ES iestādēm 2021. gadā bija šādi:
i) saskaņā ar valstu konstitucionālajiem noteikumiem lielākajai daļai valstu parlamentu bija

---

¹ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/report-task-force-subsidiarity-proportionality-and-doing-less-more-efficiently_lv.pdf

² Skatīt 2.4. iedaļu.

³ Visi atzinumi un Komisijas atbildes ir pieejami tīmekļa vietnē https://ec.europa.eu/dgs/secretariat_general/relations/relations_other/npa/index_lv.htm.

svarīga loma Padomes 2020. gada lēmuma par pašu resursiem apstiprināšanā; un ii) tie lielā mērā iesaistījās konferences par Eiropas nākotni sagatavošanā un īstenošanā.

2. SUBSIDIARITĀTES PRINCIPA UN PROPORCIONALITĀTES PRINCIPA PIEMĒROŠANA IESTĀDĒS

2.1. KOMISIJA

Komisija 2021. gadā turpināja īstenot savu “labāka regulējuma” programmu, kas nodrošina uz pierādījumiem balstītu un pārredzamu ES likumdošanu, un integrēt subsidiaritātes principu un proporcionalitātes principu visos tās politikas veidošanas posmos. Tā papildināja iniciatīvas, kurām varētu būt būtiska ietekme, ar visaptverošiem ietekmes novērtējumiem. Tā arī pildīja savu apņemšanos izvērtēt pašreizējās politikas jomas, pirms tā iesniedza priekšlikumus to pārskatīšanai. Šie ietekmes novērtējumi un izvērtējumi ietver analīzi par to, cik lielā mērā iniciatīvas atbilst subsidiaritātes principam un proporcionalitātes principam.

Labāks regulējums — jauns paziņojums, pamatnostādnes un rīkkopa

Komisija 2021. gada novembrī pieņēma jaunas labāka regulējuma pamatnostādnes⁴ un jaunu labāka regulējuma rīkkopu⁵. Pamatnostādņu pamatā ir galvenie aspekti, kas izklāstīti Komisijas 2021. gada 29. aprīļa paziņojumā par labāku regulējumu⁶, kurā tika paziņots par jaunu labāka regulējuma paaudzi.

Paziņojumā tika ierosināti vairāki uzlabojumi ES likumdošanas procesā saskaņā ar Urzulas fon der Leienas vadītās Komisijas vērienīgajiem mērķiem, un tā pamatā bija 2019. gada labāka regulējuma izvērtējums⁷, kurā tika apzinātas vairākas jomas, kurās jāuzlabo labāka regulējuma programma. Paziņojumā tika atkārtoti uzsvērts, ka labāks regulējums ir visu ieinteresēto personu kopīgs darbs, lai nodrošinātu, ka tiesību aktiem ir visaugstākā kvalitāte, un ka ES būtu jārikojas tikai tad, kad nepieciešams (subsidiaritāte), un tādā apmērā, kādā nepieciešams (proporcionalitāte). Tā arī paziņoja par subsidiaritātes novērtējuma tabulas publicēšanu ar visiem politiski jutīgajiem vai svarīgajiem tiesību aktu priekšlikumiem, kam pievienots ietekmes novērtējums, kas palīdz šos principus īstenot praksē. Tas ir pasākums, kas saistīts ar Subsidiaritātes, proporcionalitātes un principa “Darīt mazāk, bet efektīvāk” jautājumu darba grupas ieteikumiem⁸.

Jaunie ieviestie elementi ietver pieejas “viens pieņemts — viens atcelts” izmantošanu, lai mazinātu jauno ES tiesību aktu radīto slogu privātpersonām un uzņēmumiem un uzlabotu veidu, kādā labāks regulējums pievēršas ilgtspējīgai un digitālai pārveidei un atbalsta to. Valstu parlamentiem ir svarīgi vienkāršot sabiedriskās apspriešanās, uzlabotajā portālā “Izsakiet viedokli”⁹ ieviešot vienotu “aicinājumu sniegt pierādījumus”, kas aizstāj vairākas iepriekšējās apspriešanās dažādos politikas sagatavošanas posmos. Ieguldījums, ko valstu un reģionālie parlamenti vai valsts, reģionālās un vietējās iestādes var nolemt sniegt, ir skaidri noteikts un nošķirts no citu ieinteresēto personu ieguldījuma. Tomēr 2021. gadā šo portālu izmantoja tikai neliels skaits valstu parlamentu.

---

⁴ SWD(2021) 305 final, kas aizstāj SWD(2017) 350.

⁵ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/br_toolbox-nov_2021_en_0.pdf

⁶ COM(2021) 219 final.

⁷ COM(2019) 178 final.

⁸ Skatīt 1. zemspītras piezīmi.

⁹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say_lv

Platforma “Gatavi nākotnei”

Platforma “Gatavi nākotnei” (“platforma”), kas tika izveidota 2020. gada maijā, lai turpinātu *REFIT* platformas darbību, ir augsta līmeņa ekspertu grupa, kas palīdz Komisijai vienkāršot tiesību aktus, samazināt ar tiem saistīto nevajadzīgo regulatīvo slogu un izmantot zināšanas un pieredzi zemākajos pārvaldības līmeņos un ieinteresēto personu vidū, lai nodrošinātu, ka tiesību aktu mērķi tiek sasniegti efektīvākajā veidā, ņemot vērā valsts, vietējo un reģionālo iestāžu pieredzi.

Šajā grupā ir pārstāvji no dalībvalstu valsts, reģionālajām un vietējām iestādēm, Reģionu komitejas, ko atbalsta tīkls “*RegHub*”¹⁰, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un ieinteresētās personas, kas pārstāv uzņēmēju un nevalstiskās organizācijas. Platforma pilda svarīgu uzdevumu, sniedzot informāciju par to, kā tiek īstenoti tiesību akti. 2021. gadā tā nāca klajā ar vērienīgu pirmo gada darba programmu¹¹, kura aptver 15 dažādus tematus plašā nozaru klāstā un kurā ir noteiktas prioritātes attiecībā uz digitalizāciju, efektīvu marķēšanu, atļauju izsniegšanu un ziņošanas pienākumiem, kā arī ES tiesību aktu vienkāršošanu.

Ietekmes novērtējumi

Komisija analizē subsidiaritātes principu un proporcionalitātes principu visos ietekmes novērtējumos, kas sagatavoti politikas priekšlikumiem. Regulējuma kontroles padome¹² veic šo novērtējumu neatkarīgu kvalitātes kontroli. 2021. gadā Regulējuma kontroles padome pārbaudīja 83 ietekmes novērtējumus, kas ir daudz vairāk nekā iepriekšējā gadā (41).

Izvērtējumi un atbilstības pārbaudes

Subsidiaritāte un proporcionalitāte ir arī svarīgi izvērtējumu un atbilstības pārbaudes aspekti, ar kuriem tiek novērtēts, vai ar ES līmeņa rīcību ir sasniegti gaidītie rezultāti attiecībā uz efektivitāti, lietderīgumu, saskaņotību, atbilstību un ES pievienoto vērtību.

Regulējuma kontroles padome 2021. gadā pārbaudīja 15 nozīmīgus izvērtējumus, tostarp divas atbilstības pārbaudes, salīdzinājumā ar 13 izvērtējumiem 2020. gadā. Daži aspekti, uz kuriem attiecas izvērtējumi, ir īpaši svarīgi saistībā ar subsidiaritāti un proporcionalitāti. Piemēram, Regulas (ES) Nr. 1315/2013 par Savienības pamatnostādņēm Eiropas transporta tīkla attīstībai¹³ (*TEN-T*) izvērtējumā cita starpā tika aplūkotas izmaiņas, pret kurām var pamatoti iebilst ES intervences dēļ un kuras pārsniedz to, ko varētu gaidīt no dalībvalstu rīcības. Izvērtējumā secināts, ka pasākumu efektīva saskaņošana un īstenošana valsts, reģionālā un vietējā līmenī ir saistīta ar vienotu un spēcīgu Eiropas politiku. Tajā arī norādīts, ka liela daļa pievienotās vērtības, ko radījusi *TEN-T* sadarbība ar trešām valstīm, netiktu sasniegta, ja dalībvalstis būtu rīkojušās katra atsevišķi.

2.2. EIROPAS PARLAMENTŠ¹⁴

Eiropas Parlaments 2021. gadā oficiāli saņēma 227 iesniegumus no valstu parlamentiem saskaņā ar Protokolu Nr. 2, no kuriem 24 bija pamatoti atzinumi¹⁵ un 203 — apsvērumi (iesniegumi,

¹⁰ *RegHub* ir vietējo un reģionālo iestāžu tīkls, kura mērķis ir apkopot ES politikas īstenošanas pieredzi, apspriežoties ar vietējā līmeņa dalībniekiem. Papildu informāciju skatīt vietnē <https://portal.cor.europa.eu/reghub/Pages/default.aspx>.

¹¹ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/2021_annual_work_programme_fit_for_future_platform_en.pdf

¹² https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/regulatory-scrutiny-board_lv

¹³ SWD(2021) 117 final.

¹⁴ Šā ziņojuma 2.2.–2.4. iedaļas pamatā ir attiecīgo ES iestāžu un struktūru sniegtie apsvērumi.

¹⁵ Eiropas Parlaments un Komisija (kas tajā pašā periodā reģistrēja 16 pamatotos atzinumus) pamatotos atzinumus skaita atšķirīgi. Pamatotu atzinumu, kas attiecas uz vairākiem Komisijas priekšlikumiem,

kuros nav paustas bažas par subsidiaritāti). Salīdzinājumam — Eiropas Parlaments 2020. gadā saņēma 134 iesniegumus, no kuriem 13 bija pamatoti atzinumi¹⁶.

Nacho Sánchez Amor (S&D/ES) un *Gilles Lebreton* (ID/FR) bija Juridiskās komitejas (JURI) pastāvīgie referenti subsidiaritātes jautājumos attiecīgi 2021. gada pirmajā un otrajā pusgadā. Pilnvaru laikā komiteja, kas saskaņā ar Eiropas Parlamenta Reglamenta VI pielikumu ir pilnībā atbildīga par ES tiesību aktu atbilstības subsidiaritātes principam nodrošināšanu, sagatavoja ziņojumu par Komisijas gada ziņojumiem par subsidiaritāti un proporcionalitāti 2017.–2019. gadā¹⁷. Ziņotājs bija *Mislav Kolakušić* (NI/HR). Komiteja arī sniedza ieguldījumu 35.¹⁸ un 36.¹⁹ pusgada ziņojumā, ko Eiropas Savienības parlamentu Eiropas lietu komiteju konference (COSAC) sagatavoja par parlamentāro praksi.

Eiropas Parlamentārās izpētes pakalpojumu ģenerāldirektorāts (EPRS) turpināja palīdzēt Eiropas Parlamentam iekļaut subsidiaritātes un proporcionalitātes apsvērumus tā darbā:

- sistemātiski kontrolējot Komisijas ietekmes novērtējumu subsidiaritātes un proporcionalitātes aspektus un pievēršot uzmanību visām, jo īpaši valstu parlamentu un Reģionu komitejas, paustajām bažām;
- nodrošinot, ka Eiropas Parlaments pats savā darbā pilnībā ievēro šos principus, piemēram, kad tas veic savu būtisko grozījumu ietekmes novērtējumu vai arī analizē Eiropas Parlamenta jauno tiesību aktu priekšlikumu pievienoto vērtību, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 225. pantu, kā arī izmaksas, kas rodas ES līmeņa rīcības neesības dēļ;
- ietekmes novērtējumu izstrādē izvērtējot subsidiaritātes un proporcionalitātes aspektus un galveno uzmanību pievēršot ES pievienotajai vērtībai.

EPRS 2021. gadā sagatavoja 33 Komisijas ietekmes novērtējumu sākotnējos vērtējumus un divus aizstājošus ietekmes novērtējumus²⁰, septiņus *ex post* Eiropas īstenošanas novērtējumus, 27 īstenošanas novērtējumus, trīs dokumentus par īstenošanu darbībā, divus citus *ex post* izvērtējumus (tostarp publikāciju par jaunajām labāka regulējuma pamatnostādņēm) un vienu publikāciju par “labāku likumdošanas procesu darbībā”, kurā rūpīgi pārbaudīta Komisijas gada darba programma. Attiecībā uz ES pievienoto vērtību tika pabeigti divi ziņojumi par Eiropas

---

statistikas nolūkos Komisija uzskata par vienu pamatotu atzinumu, savukārt, lai noteiktu, vai attiecībā uz Komisijas priekšlikumu ir sasniegta dzeltenās/oranžās kartītes robežvērtība, uzskata, ka ar šo pamatoto atzinumu ir sniegts viens pamatots atzinums par katru no attiecīgajiem priekšlikumiem. Savukārt Eiropas Parlaments nosaka, ka pamatoto atzinumu skaits ir vienāds ar attiecīgo priekšlikumu skaitu.

¹⁶ Visi valstu parlamentu iesniegumi Eiropas Parlamentam ir pieejami arī Eiropas Parlamenta valstu parlamentu iesūtīto dokumentu datubāzē “Connect”:

<http://www.europarl.europa.eu/relnatparl/en/connect/welcome.html>.

¹⁷ Ziņojums par Eiropas Savienības tiesību aktu normatīvo atbilstību, subsidiaritāti un proporcionalitāti — ziņojums par labāku likumdošanas procesu (2017., 2018. un 2019. gads) (2020/2262(INI)), https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-9-2021-0191_LV.html.

¹⁸ <https://parleu2021.parlamento.pt/ficheiros/12/35th%20Bi-annual%20Report%20of%20COSAC%20EN.pdf>

¹⁹ <https://secure.ipex.eu/IPEXL-WEB/download/file/082d29087d34505f017d5731c86503b7>

²⁰ Šajā punktā iekļauto terminu definīcijas ir atrodamas ES terminoloģijas datubāzē “IATE”: <https://iate.europa.eu/home>. Aizstājošs ietekmes novērtējums ir Eiropas Parlamenta ietekmes novērtējums par aspektiem, kas vispār nav aplūkoti Komisijas sākotnējā ietekmes novērtējumā un ko pēc atbildīgās(-o) komitejas(-u) pieprasījuma sagatavojusi vai pasūtījusi Eiropas Parlamentārās izpētes pakalpojumu ģenerāldirektorāta *Ex ante* ietekmes novērtēšanas nodaļa. 2021. gadā tā sagatavoja aizstājošu ietekmes novērtējumu priekšlikumam par pagaidu atkāpi no E-privātuma direktīvas nolūkā apkarot seksuālu vardarbību pret bērniem tiešsaistē ([https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/662598/EPRS_STU\(2021\)662598_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/662598/EPRS_STU(2021)662598_EN.pdf)) un par jauno Migrācijas un patvēruma paktu ([https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/694210/EPRS_STU\(2021\)694210_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/694210/EPRS_STU(2021)694210_EN.pdf)).

integrācijas trūkuma radītajām izmaksām, 12 ES pievienotās vērtības novērtējumi un viens dokuments par pievienotās vērtības novērtējumu attiecībā uz pašreizējo ES politiku.

2.3. PADOME

Eiropas Savienības Padome (“Padome”), tostarp tās attiecīgās darba grupas, 2021. gadā turpināja uzraudzīt, vai tiek efektīvi īstenoti secinājumi par subsidiaritātes principu un proporcionalitātes principu, ko Padome un Eiropadome pieņēma iepriekšējos gados. Tie bija Eiropadomes secinājumi par vienotā tirgus programmas izstrādes pabeigšanu²¹, Padomes secinājumi saistībā ar labāku regulējumu “Konkurētspējas un ilgtspējīgas, iekļaujošas izaugsmes nodrošināšana”²² un Padomes secinājumi par “regulatīvajām smilškastēm” un eksperimentu klauzulām kā rīkiem inovācijai labvēlīgam, nākotnes prasībām atbilstošam un noturīgam tiesiskajam regulējumam, kas spēj pārvarēt radikāli transformatīvus izaicinājumus digitālajā laikmetā²³.

Papildus Līgumos noteiktajām prasībām Padome informē dalībvalstis saistībā ar valstu parlamentu atzinumiem par Komisijas tiesību aktu priekšlikumiem. Padomes Ģenerālsēkretariāts 2021. gadā izplatīja 16 pamatotus atzinumus, kas saņemti saistībā ar Protokolu Nr. 2, un 165 atzinumus, kas iesniegti saistībā ar politisko dialogu²⁴.

2.4. REĢIONU KOMITEJA

Reģionu komitejas ar subsidiaritāti saistīto pasākumu pamatā 2021. gadā bija prioritātes 2020.–2025. gada pilnvaru periodam, kuras tā bija noteikusi iepriekšējā gadā²⁵. Tās atkārtoti uzsvēra Reģionu komitejas apņemšanos turpināt uzlabot ES tiesību aktu kvalitāti un labāk paredzēt to teritoriālo ietekmi, kā arī veicināt aktīvas subsidiaritātes principa²⁶ ievērošanu. Šo apņemšanos apstiprināja Reģionu komitejas 2021. gada ES reģionālā un vietējā barometra konstatējumi²⁷, kuros uzsvērts, ka gandrīz divas trešdaļas vietējo politiku uzskata, ka reģionu, pilsētu un ciematu ietekme uz ES politikas veidošanu nav pietiekama. Šajā saistībā Reģionu komiteja secināja²⁸, ka “Eiropa no Covid-19 krīzes var izklūt daudz noturīgāka gan demokrātijas, gan arī ekoloģijas ziņā, oficiāli atzīstot un piemērojot daudzlīmeņu pārvaldību un aktīvu subsidiaritāti, lai garantētu, ka pasākumi tiek veikti tajā līmenī, kura rīcība radīs maksimālu labumu iedzīvotājiem, un ka ir ieviesti koordinēti un efektīvi lēmumu pieņemšanas procesi”.

Reģionu komiteja 2021. gadā pieņēma 59 atzinumus un deviņas rezolūcijas. No tiem 10 bija

---

²¹ EUCO dokuments 17/18, II/2. un IV/15. punkts, un EUCO dokuments 13/20, II/4. punkts, kā arī par Padomes dokumenta ST 11654/21 īstenošanu.

²² Padomes dokuments ST 6232/20, 2. un 12. punkts.

²³ Padomes dokuments ST 13026/1/20 REV 1, 3. un 12. punkts.

²⁴ Padomes Ģenerālsēkretariāts sistemātiski nesāņem visus atzinumus no valstu parlamentiem, tāpēc saņemto atzinumu skaits dažādās iestādēs var atšķirties; skatīt arī 15. zemsvītras piezīmi.

²⁵ Eiropas Reģionu komitejas rezolūcija “Eiropas Reģionu komitejas prioritātes 2020.–2025. gadam — Tuvināt Eiropu iedzīvotājiem, iesaistot ciematus, pilsētas un reģionus”, OV C 324, 1.10.2020., 8.-15. lpp., <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=CELEX:52020XR1392>.

²⁶ Komisija uzskata, ka “aktīva subsidiaritāte”, valstu parlamentiem un vietējām un reģionālajām iestādēm sniedzot ieguldījumu pirmslikumdošanas posmā, palīdzētu Komisijai pielāgot tās priekšlikumus konkrētajā daudzlīmeņu pārvaldības kontekstā. Plašāku informāciju par šo darba veidu skatīt Subsidiaritātes, proporcionalitātes un principa “Darīt mazāk, bet efektīvāk” jautājumu darba grupas ziņojumā “Aktīva subsidiaritāte” vietnē https://ec.europa.eu/info/files/report-task-force-subsidiarity-proportionality-and-doing-less-more-efficiently_lv.

²⁷ <https://cor.europa.eu/en/our-work/Documents/barometer-fullreport%20web.pdf>

²⁸ Rezolūcija “Gadskārtējais ES reģionālais un vietējais barometrs (2021)”, <https://webapi2016.cor.europa.eu/v1/documents/COR-2021-03857-00-00-RES-TRA-LV.docx/content>.

leģislatīvi atzinumi, 17 neleģislatīvi atzinumi un piecas rezolūcijas ietvēra konkrētas atsauces uz atbilstību subsidiaritātes principam un proporcionalitātes principam vai konkrētus ieteikumus šīs atbilstības uzlabošanai. Daudzi no minētajiem atzinumiem un rezolūcijām bija balstīti uz 30 apsvērumiem par subsidiaritāti un proporcionalitāti, kuri tika iesniegti 2021. gadā *REGPEX*, kas ir subsidiaritātes uzraudzības tīkla apakšsistēma²⁹, kura pieejama reģionālajiem parlamentiem un valdībām ar likumdošanas pilnvarām, lai atvieglotu to daļību likumdošanas procesa sākumposmā (subsidiaritātes pārbaudē).

Subsidiaritātes vadības grupa, konsultējoties ar Reģionu komitejas subsidiaritātes ekspertu grupu, apzināja 2021. gada subsidiaritātes darba programmas piecas prioritārās iniciatīvas³⁰.

Reģionu komiteja 2021. gadā pieņēma atzinumus par diviem jutīgākajiem tiesību aktu priekšlikumiem attiecībā uz subsidiaritāti: jauno Migrācijas un patvēruma paktu³¹ un priekšlikumu direktīvai par adekvātu minimālo algu ES³². Pēc apspriešanās ar subsidiaritātes uzraudzības tīklu Reģionu komiteja secināja, ka šie priekšlikumi atbilst subsidiaritātes principam.

Eiropas Reģionu un pilsētu nedēļas ietvaros³³ 2021. gada oktobrī Reģionu komiteja kopā ar ES Reģionālo likumdevēju konferenci (*CALRE*)³⁴ organizēja darbsemināru “Daudzlīmeņu pārvaldība un aktīva subsidiaritāte ilgtspējīgai atveseļošanai un noturībai”. Darbsemināra secinājumos, kas iekļauti Reģionu komitejas rezolūcijā par 2021. gada barometru, ir atkārtoti apstiprināta nepieciešamība iesaistīt vietējās un reģionālās iestādes Atveseļošanas un noturības mehānisma un, konkrētāk, valstu atveseļošanas un noturības plānu izvērtēšanā un īstenošanā un pausta nožēla, ka līdz šim šī iesaiste ir bijusi ierobežota.

Komiteja savā 2021. gada decembra plenārsēdē³⁵ atkārtoti aicināja pārskatīt iestāžu nolīgumu starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Komisiju par labāku likumdošanas procesu, lai tajā iekļautu Eiropas regulatīvā procesa daudzlīmeņu dimensiju, kā ierosinājusi Subsidiaritātes, proporcionalitātes un principa “Darīt mazāk, bet efektīvāk” jautājumu darba grupa.

Reģionu komiteja arī apņēmas izveidot Reģionu komitejas labāka regulējuma rīkkopu, lai integrētu visus tās rīcībā esošos labāka regulējuma rīkus (subsidiaritātes uzraudzības tīklu, *RegHub*³⁶ un teritoriālās ietekmes novērtējumus³⁷) vienā pārvaldības sistēmā nolūkā uzlabot

---

²⁹ Subsidiaritātes uzraudzības tīkls tika izveidots 2007. gada aprīlī, lai atvieglotu informācijas apmaiņu starp vietējām un reģionālajām iestādēm un ES līmeni par dažādiem dokumentiem un Komisijas tiesību aktu un politiskajiem priekšlikumiem. 2021. gada beigās tam bija 150 locekļi, savukārt *REGPEX* — 76 locekļi. Skatīt vietni <http://portal.cor.europa.eu/subsidiarity/thesmn/Pages/default.aspx>.

³⁰ Ēku energoefektivitātes direktīvas pārskatīšana, Atjaunīgo energoresursu direktīvas un Energoefektivitātes direktīvas grozījumi, lai sasniegtu klimata mērķrādītājus 2030. gadam, tiesību akta priekšlikums par atmežošanas un mežu degradācijas riska, kas saistīts ar ES tirgū laistiem produktiem, samazināšanu un regulas par Eiropas transporta tīklu (*TEN-T*) pārskatīšana. Skatīt vietni <https://portal.cor.europa.eu/subsidiarity/Publications/Documents/Subsidiarity-Work-Programme/2021/COR-2021-00835-00-01-TCD-REF-EN.pdf>.

³¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=CELEX:52020AR4843>

³² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=celex%3A52020AR5859>

³³ <https://cor.europa.eu/en/events/Pages/multi-level-governance-and-active-subsidiarity-for-sustainable-recovery-and-resilience.aspx>

³⁴ <https://www.calrenet.eu/>

³⁵ Atzinumā, kas sniegts, reaģējot uz Komisijas paziņojumu “Labāks regulējums: apvienojam spēkus, lai izstrādātu labākus tiesību aktus” (<https://webapi2016.cor.europa.eu/v1/documents/COR-2021-04071-00-00-AC-TRA-LV.docx/content>) un rezolūciju par Komisijas darba programmu 2022. gadam (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021XR5507>).

³⁶ *RegHub* (<https://cor.europa.eu/en/our-work/Pages/network-of-regional-hubs.aspx>) arī vāc pierādījumus platformai “Gatavi nākotnei” (skatīt šā ziņojuma 2.1. iedaļu). Reģionu komitejai ir trīs pārstāvji platformas valdības pārstāvju grupā. 2021. gadā viņi sniedza ieguldījumu platformas darbā, ierosinot tematus tās gada

sadarbību, saiknes un sinerģiju starp atsevišķiem rīkiem un dalībniekiem un veidot ciešāku saikni ar Komisijas labāka regulējuma rīkropu (kas ietver teritoriālās ietekmes rīku³⁸) un Eiropas Parlamentārās izpētes pakalpojumu ģenerāldirektorāta izstrādātajiem rīkiem.

Saistībā ar plašāku subsidiaritātes programmu Reģionu komiteja puda savu nostāju saistībā ar konferenci par Eiropas nākotni. Tā sniedza informāciju par to, kā “izmantot “aktīvu subsidiaritāti”, lai labāk iesaistītu parlamentus, reģionus un pilsētas Eiropas politikas veidošanā”³⁹.

2.5. EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

2021. gadā nebija svarīgu Tiesas spriedumu saistībā ar subsidiaritātes principu un proporcionalitātes principu.

3. SUBSIDIARITĀTES KONTROLES MEHĀNISMA PIEMĒROŠANA VALSTU PARLAMENTOS

2021. gadā Komisija saņēma no valstu parlamentiem **16 pamatotus atzinumus**⁴⁰. Tas ir vairāk nekā pēdējos divos gados (2020. gadā — deviņi, bet 2019. gadā — neviens pamatots atzinums), bet mazāk nekā iepriekšējos gados (2016.–2018. gadā), absolūtos skaitļos⁴¹ un proporcionāli kopējam valstu parlamentu nosūtīto atzinumu skaitam⁴² (skatīt arī diagrammu “Atzinumu veidi” 4. iedaļā).

No 16 pamatotajiem atzinumiem, kas saņemti 2021. gadā, **deviņi** attiecās uz **paketi “Gatavi mērķrādītājam 55 %”**, **trīs** uz **Eiropas veselības savienības paketi**, **divi** uz **Migrācijas un patvēruma paktu**, **viens** uz priekšlikumu direktīvai par **adekvātu minimālo algu ES un viens** uz priekšlikumu, ar ko groza **PVN direktīvu** attiecībā uz īstenošanas pilnvaru piešķiršanu Komisijai, lai noteiktu konkrētos minētās direktīvas noteikumos izmantoto terminu nozīmi.

Deviņus pamatotus atzinumus par **paketes “Gatavi mērķrādītājam 55 %”** priekšlikumiem, kurus Komisija pieņēma 2021. gada 14. jūlijā, iesniedza četri valstu parlamenti⁴³, un tie attiecās uz 13 dažādiem priekšlikumiem. Lielākā daļa no tiem bija saistīti ar to paketes daļu, kas skar solidaritāti starp dalībvalstīm, un tajos visbiežāk paustās bažas bija par nepietiekamu ietekmes novērtējumu un nepietiekamiem pierādījumiem par Eiropas rīcības pievienoto vērtību. Tomēr nebija tāda atsevišķa priekšlikuma, par kuru būtu iesniegti vairāk par trim pamatotiem atzinumiem, un attiecīgi neviens no tiem nesasniedza robežvērtību, lai Komisija sniegtu apkopotu atbildi⁴⁴, nemaz nerunājot par “dzeltenu kartīti”⁴⁵, kura nozīmētu, ka Komisijai būtu jāpamato sava priekšlikuma saglabāšana, grozīšana vai atsaukšana.

---

darba programmai, sniedzot ieguldījumu platformas atzinumos un darbojoties kā ziņotāji trijos no 15 atzinumiem, kuros izvērtēta ES tiesību aktu īstenošana saistībā ar e-ierpirkumu, vides pārskatiem (*INSPIRE* direktīva) un pacientu tiesībām pārrobežu veselības aprūpē.

³⁷ <https://cor.europa.eu/en/our-work/Pages/Territorial-Impact-Assessment.aspx>

³⁸ Skatīt rīku Nr. 34 vietnē https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/br_toolbox-nov_2021_en_0.pdf.

³⁹ <https://futureu.europa.eu/processes/Democracy/f/6/proposals/114517>

⁴⁰ Šis skaitlis attiecās uz to atzinumu kopskaitu, kuri saņemti no parlamentu palātām atbilstīgi Protokolam Nr. 2. Skatīt arī 15. zemsvītras piezīmi un 1. pielikumā sarakstu ar Komisijas dokumentiem, par kuriem Komisija saņēma pamatotus atzinumus.

⁴¹ 2018. gadā — 37 pamatoti atzinumi; 2017. gadā — 52 pamatoti atzinumi; 2016. gadā — 65 pamatoti atzinumi.

⁴² 2021. gadā — 4,4 % (16/360); 2020. gadā — 3,5 % (9/255); 2019. gadā — nulle; 2018. gadā — 6,5 % (37/569); 2017. gadā — 9 % (52/576); 2016. gadā — 10,5 % (65/620).

⁴³ Čehijas *Senāt*, Īrijas *Oireachtas*, Zviedrijas *Riksdag* un Francijas *Sénat*.

⁴⁴ Komisija ir apņēmusies sniegt apkopotu atbildi, ja par priekšlikumu tiek saņemts liels skaits pamatotu

Īrijas parlaments (*Oireachtas*) par šo paketi nosūtīja divus pamatotus atzinumus, no kuriem katrs attiecās uz sešiem priekšlikumiem. Pirmajā no tiem⁴⁶ tas apgalvoja, ka priekšlikumi neatbilst subsidiaritātes principam, jo Komisija nav pienācīgi izpildījusi procedūras prasības sniegt sīki izklāstītu paziņojumu ar pietiekamiem kvantitatīviem un kvalitatīviem rādītājiem, kas ļautu valstu parlamentiem pilnībā novērtēt ES mēroga priekšlikumu ietekmi. Otrajā atzinumā⁴⁷ par citiem paketes aktiem *Oireachtas* galvenās bažas bija par to, ka priekšlikumu “nepieciešamība” un “lielāki ieguvumi” pretstatā pasākumiem, kas veikti dalībvalstu līmenī, nebija pienācīgi noteikti un ka tāpēc priekšlikumi nebija ne proporcionāli, ne atbilstoši subsidiaritātes principam. Tās arī pauda īpašas bažas saistībā ar priekšlikumu par jaunu atsevišķu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu autotransporta un ēku nozarē un ieņēmumu sadali ar Sociālā klimata fonda starpniecību, kas sīkāk aplūkotas turpmākajos punktos.

Savās atbildēs Komisija precizēja šo priekšlikumu nepieciešamību un lielākus sniegtos ieguvumus un paskaidroja, ka tam visam pamatā ir Komisijas paziņojums par 2030. gada klimata mērķrādītāja plānu⁴⁸, kuram pievienots plašs ietekmes novērtējums, kas ir pamatā visaptverošam plānam, kura mērķis ir atbildīgi palielināt ES saistošo mērķrādītāju 2030. gadam līdz emisiju neto samazinājumam vismaz par 55 %. Katrs priekšlikums, uz ko attiecās pamatotais atzinums, bija pamatots ar īpašu ietekmes novērtējumu. Komisija arī norādīja, ka tā ir centusies apvienot dažādo politikas priekšlikumu ietekmi dalībvalstu scenāriju novērtējumā, kurā mēģināts aptvert to kopējo ietekmi (“MIX” scenārijs). Visa informācija ir publiski pieejama tiešsaistē⁴⁹.

Attiecībā uz **Sociālo klimata fondu**⁵⁰ Zviedrijas *Riksdag* apšaubīja pasākuma labvēlīgo ietekmi uz klimatu, jo tiešs ienākumu atbalsts ne vienmēr samazinātu emisijas un veicinātu kopīgo mērķu sasniegšanu. Tas arī kritizēja valsts līmeņa mājsaimniecību ienākumu atbalsta tiešu sasaisti ar ES budžetu. Savā atbildē Komisija paskaidroja, ka Sociālais klimata fonds tika ierosināts, lai novērstu iespējamo nevienmērīgo sociālo ietekmi, kāda varētu būt jaunajai emisijas kvotu tirdzniecības sistēmai gan dalībvalstīs, gan starp tām. Fonda mērķi būtu jāsasniedz, izmantojot investīciju atbalstu un pagaidu ienākumu atbalstu. Tomēr no ES budžeta netiktu veikti maksājumi tieši iedzīvotājiem. Dalībvalstis saņemtu atbalstu no ES budžeta un pēc tam maksātu pagaidu tiešu ienākumu atbalstu no valsts budžeta, un visas šāda veida shēmas izveidotu un pārvaldītu valsts iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem un regulējumu.

Īrijas *Oireachtas* apšaubīja metodiku, ko Komisija izmanto, lai aprēķinātu finanšu piešķirumus dalībvalstīm no Sociālā klimata fonda, jo trūkst attiecīgu valsts datu. Savā atbildē Komisija paskaidroja, ka piešķirumu metodikā ir atspoguļotas dažādu dalībvalstu konkrētās vajadzības. Fonda darbība arī nodrošinātu, ka dalībvalstis var veikt pasākumus, lai papildinātu klimatrīcību ES līmenī. Tās vislabāk spēj izstrādāt un atlasīt pasākumus un investīcijas, kas ataino valstu īpatnības.

Čehijas *Senát* pauda uzskatu, ka priekšlikums pārstrādāt **Enerģijas nodokļu** direktīvu⁵¹ vairākos veidos iejaucas dalībvalstu tiesībās uzlikt nodokli: i) neļaujot dalībvalstīm noteikt atšķirīgas

---

atzinumu (t. i., vismaz četri pamatoti atzinumi, kuri pārstāv vismaz septiņas balsis), bet nav sasniegts balsu skaits, kas vajadzīgs, lai sāktu “dzeltenās kartītes” procedūru.

⁴⁵ “Dzeltenās kartītes” robežvērtība ir sasniegta, ja pamatotie atzinumi pārstāv vismaz trešdaļu no visām valstu parlamentiem piešķirtajām balsīm (18 no 54 balsīm). Katras valsts parlamentam ir divas balsis; ja valsts parlamentam ir divas palātas, katrai palātai ir viena balss.

⁴⁶ Aptver COM(2021) 552 final, COM(2021) 556 final, COM(2021) 559 final, COM(2021) 561 final, COM(2021) 562 final un COM(2021) 567 final.

⁴⁷ Aptver COM(2021) 551 final, COM(2021) 554 final, COM(2021) 555 final, COM(2021) 557 final, COM(2021) 558 final un COM(2021) 568 final.

⁴⁸ COM(2020) 562 final.

⁴⁹ https://energy.ec.europa.eu/data-and-analysis/energy-modelling_en

⁵⁰ COM(2021) 568 final.

⁵¹ COM(2021) 563 final.

nodokļu likmes vienas un tās pašas kategorijas energoproduktiem; ii) nodokļu līmeņu automatiskas indeksācijas mehānisms ir pretrunā dalībvalstu tiesībām uzlikt nodokli, jo liedz īstenot racionālu nodokļu politiku, jo īpaši augstas inflācijas gadījumā; iii) minimālie nodokļu līmeņi ir būtisks elements, tāpēc tie būtu jāpielāgo tikai ar tiesību aktu, nevis ar Komisijas deleģēto aktu; un iv) neaizsargāto mājsaimniecību, kas varētu gūt labumu no nodokļu samazinājumiem, definīcija nebija pietiekami elastīga un būtiski ierobežoja dalībvalstu izvēles iespējas, lai tiktu galā ar direktīvas sociālo ietekmi.

Komisija atbildēja, ka priekšlikumā ir saglabāta iespēja dalībvalstīm brīvi pielāgot valsts tiesību aktus to konkrētajai situācijai un vajadzībām. Ierosinātajā nodokļu struktūrā energoprodukti un elektroenerģija tiktu sagrupēti kategorijās un sarindoti pēc to vidiskā snieguma, un produktu grupām ar līdzīgām īpašībām (piemēram, fosilajam kurināmajam) būtu vienāds nodokļu režīms. Tomēr dalībvalstis vajadzības gadījumā varētu brīvi noteikt savus nodokļu līmeņus virs minimālā līmeņa, ja vien tās ievēro šo ranžējumu. Ierosinātais indeksācijas mehānisms, kura pamatā ir saskaņots *Eurostat* indekss, laika gaitā saglabātu minimālo nodokļu likmju atbilstību un to reālo vērtību. Visbeidzot, iespējama nodokļu atbrīvojums neaizsargātām mājsaimniecībām būtu saistīts ar saskaņotu kritēriju, bet šā kritērija piemērošana būtu atkarīga no situācijas valstī.

Savā pamatotajā atzinumā par ES **Emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas** direktīvas⁵² pārskatīšanu Čehijas *Senát* pauda uzskatu, ka ietekmes novērtējumā un analīzē, kas pievienoti Komisijas tiesību aktu priekšlikumiem, nav iekļauta ietekmes analīze par konkrētām valstīm. Tas apgalvoja, ka Komisija nav pietiekami ņēmusi vērā negatīvo sociālo un ekonomisko ietekmi, ko rada emisijas kvotu tirdzniecības ieviešana autotransporta un ēku nozarē dalībvalstīs ar zemāku pirktspēju, jo īpaši ņemot vērā to, ka nav mehānismu spekulatīvas tirdzniecības novēršanai.

Savā atbildē Komisija paskaidroja, ka politikas scenārijs, kurā apvienoti dažādi politikas priekšlikumi, ir balstīts uz publiski pieejamiem datiem par konkrētām valstīm. Papildus valsts līmeņa politikai Komisija bija ierosinājusi ieviest oglekļa cenu, jo iepriekšējos gados pierādījās, ka pašreizējā Eiropas un valsts politika emisiju samazināšanai autotransporta un ēku nozarē nesniedza pietiekamus rezultātus, lai sasniegtu mērķrādītāju līdz 2030. gadam samazināt emisijas par 55 %. Ja oglekļa cenas piemērošana ēkām un autotransporta radītajām siltumnīcefekta gāzu emisijām radītu nevienmērīgu sociālo ietekmi gan dalībvalstīs, gan starp tām, Sociālais klimata fonds novērstu šo ietekmi uz neaizsargātākajiem iedzīvotājiem un mājsaimniecībām.

Īrijas *Oireachtas* apgalvoja, ka ierosinātā emisijas kvotu tirdzniecības sistēma, visticamāk, nenodrošinātu ieņēmumus, kas pielīdzināmi ieņēmumiem no valsts oglekļa nodokļa, un tādējādi ietekmētu Īrijas spēju īstenot klimata pasākumus, lai samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas un sasniegtu savu valsts klimatneitralitātes mērķrādītāju. Dalībvalstu rīcība būtu efektīvāka nekā ES rīcība. Komisija atbildēja, ka jaunā emisijas kvotu tirdzniecības sistēma neliegtu dalībvalstīm īstenot vērienīgāku valsts oglekļa cenu noteikšanas politiku, izmantojot nodokļus, ja tās to vēlētos.

Attiecībā uz priekšlikumu regulai par **alternatīvo degvielu infrastruktūras ieviešanu**⁵³ Čehijas *Senát* pauda uzskatu, ka Komisija nav pierādījusi, ka ierosinātie saistošie mērķrādītāji attiecībā uz infrastruktūru, kas paredzēta lielas noslodzes transportlīdzekļiem, ir reāli sasniedzami ar saprātīgām dalībvalstu izmaksām un tādējādi nav pierādījusi izvēlētais pieejas patieso pievienoto vērtību ES līmenī. Savā atbildē Komisija paskaidroja, ka saistošie mērķrādītāji attiektos vienīgi uz Eiropas galveno autoceļu tīklu (“TEN-T tīkls”) un ka, lai to aprīkotu ar piemērotu infrastruktūru, būtu jārikojas ES līmenī, ņemot vērā tīkla starpvalsts raksturu un Eiropas līmeņa nozīmi. Lai gan ierosinātā regula atstāj dalībvalstu ziņā noteikt līdzekļus mērķrādītāju

⁵² COM(2021) 551 final.

⁵³ COM(2021) 559 final.

sasniegšanai, dalībvalstis, kas plānoja līdzfinansējumu, varētu izmantot Atveseļošanas un noturības mehānisma piešķirtos līdzekļus.

Par paketes “Gatavi mērķrādītājam 55 %” enerģētikas daļu, t. i., priekšlikumiem **Atjaunīgo energoresursu direktīvai**⁵⁴ un **Energoefektivitātes direktīvai**⁵⁵, Komisija saņēma divus pamatotus atzinumus — no Zviedrijas *Riksdag* par pirmo priekšlikumu un no Čehijas *Senát* par abiem priekšlikumiem. Tie kritizēja to, cik sīki izstrādāts ir regulējums (*Riksdag*), un pauda uzskatu, ka nav ņemtas vērā dalībvalstu īpašās situācijas (*Senát*). Ar šiem priekšlikumiem tiktu izslēgti rentablāki un efektīvāki risinājumi (*Riksdag*, *Senát*). Turklāt mērķrādītāji tika apšaubīti pēc būtības, jo īpaši siltumapgādes nozarē, piemēram, attiecībā uz centralizēto siltumapgādi⁵⁶ (*Senát*). Attiecībā uz atjaunīgajiem energoresursiem *Senát* uzsvēra, ka, ņemot vērā Čehijas ģeogrāfisko stāvokli un ierobežoto atjaunīgās enerģijas potenciālu valstī, ES taksonomijā pārejas periodā kodolenerģija un arī gāze būtu jāatzīst par ilgtspējīgu energoresursu.

Komisija apgalvoja, ka ES rīcība ir pamatota saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 191. pantu, jo koordinācija ES līmenī palielina enerģētisko drošību un ieguvumus vides un klimata jomā. Lai sasniegtu galveno ES energoefektivitātes mērķrādītāju, bija vajadzīgs efektīvs tiesiskais regulējums un koordinēta un saskaņota pieeja ES līmenī. Dalībvalstis saglabātu iespēju izvēlēties savu politikas pasākumu kopumu, nozares un atsevišķus pasākumus, lai panāktu vajadzīgo enerģijas ietaupījumu, ņemot vērā valsts kontekstu un īpatnības. Saistošais ES mērķrādītājs samazināt primārās enerģijas patēriņu un enerģijas galapatēriņu par 9 % bija nepieciešams kā daļa no paketes, kas ļaus par 55 % samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas.

Attiecībā uz priekšlikumu, ar ko groza Regulu par **zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radītajām siltumnīcefekta gāzu emisijām un to piesaisti (ZIZIMM)**⁵⁷, Francijas *Sénat* pauda bažas, vienlaikus atzīstot, ka ES klimatneitralitātes mērķrādītāja noteikšanai līdz 2050. gadam ir ES pievienotā vērtība. Tas pauda uzskatu, ka, dodot Komisijai iespēju laikposmam no 2026. līdz 2029. gadam pieņemt īstenošanas aktus ar potenciāli neierobežotu darbības jomu, lai noteiktu saistošus CO₂ līmeņus lauksaimniecības darbībām katrā dalībvalstī, nav ievēroti subsidiaritātes princips un proporcionalitātes princips. Turklāt tas norādīja, ka pārvaldības pasākumos, kas saistīti ar dalībvalstu mērķrādītāju noteikšanu laikposmam no 2026. līdz 2030. gadam, nav pietiekami izklāstītas valstu parlamentu uzraudzības procedūras.

Savā atbildē Komisija paskaidroja, ka tā ir ierosinājusi mērķrādītāju 2030. gadam, kas atbilst virzībai uz klimatneitrālu zemes sektoru 2035. gadā, un ka ierosinātais sadalījums starp dalībvalstīm ir balstīts uz diviem elementiem: i) katra dalībvalsts saglabā savu pašreizējo piesaistes un paziņoto emisiju līmeni (t. i., vidējo līmeni 2016.–2018. gada periodā), kas atbilst tam pašam sākuma līmenim, ko piemēro saskaņā ar Kopīgo centienu regulu; ii) starpība, kas jānovērš, lai 2030. gadā sasniegtu ES mērķrādītāju, tiks sadalīta proporcionāli apsaimniekotās zemes platībai katrā dalībvalstī. Komisija paskaidroja, ka priekšlikums nepārsniedz to, kas ir nepieciešams mērķrādītāju sasniegšanai. Attiecībā uz pārvaldību Komisija paskaidroja, ka līdz ar pāreju uz valstu gada mērķrādītājiem attiecībā uz zemes izmantojumu, zemes izmantojuma maiņu un mežsaimniecības nozari 2026.–2030. gada periodā tiktu ieviesti principi, kas ir līdzīgi tiem, kuri dominē atbilstības regulējumā saskaņā ar Kopīgo centienu regulu (ES) 2018/842. Dalībvalstis tiktu aicinātas iesniegt valstu plānus, kuros sīki izklāstīts dalībvalstu ieguldījums

---

⁵⁴ COM(2021) 557 final.

⁵⁵ COM(2021) 558 final.

⁵⁶ Centralizēta siltumapgāde vai aukstumapgāde ir siltumenerģijas sadale tvaika, karsta ūdens vai atdzesētu šķidrumu veidā no centrālas ražotnes vai decentralizētām ražotnēm pa tīklu uz daudzām ēkām vai vietām rajonā. Skatīt definīciju Direktīvas (ES) 2018/2001 2. panta 19. punktā.

⁵⁷ COM(2021) 554 final.

2035. gada mērķrādītāja sasniegšanā. Visbeidzot, Komisija norādīja, ka tās īstenošanas pilnvaru izpildē tai palīdzēja Klimata pārmaiņu komiteja, kurā ir pārstāvētas visas dalībvalstis.

Francijas *Sénat* iesniedza pamatodus atzinumus par katru no trim priekšlikumiem **Eiropas veselības savienības paketē**. Tas kritizēja to, ko tas uzskata par iejaukšanos valstu kompetencēs priekšlikumā regulai par **pastiprinātu Eiropas Zāļu aģentūras lomu**⁵⁸. *Sénat* pauda uzskatu, ka Komisijai paredzētās tiesības veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai mazinātu tādu zāļu vai medicīnisko ierīču faktiskā vai iespējama trūkuma sekas, kas tiek uzskatītas par kritiski svarīgām veselības ārkārtas situācijā, ir pretrunā dalībvalstu kompetencei sniegt veselības un medicīniskās aprūpes pakalpojumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 168. panta 7. punktu. Priekšlikumā regulai par **Eiropas Slimību profilakses un kontroles centru**⁵⁹ *Sénat* pauda kritiku par to, ka valstu gatavības un reaģēšanas plānu sadarbībai nopietnu pārrobežu veselības apdraudējumu gadījumā nepieciešamo normatīvo aktu saskaņošana ES līmenī ir pretrunā Līgumiem, un, atsaucoties uz ietekmes novērtējumu, apšaubīja centra spēju veikt izvērtējumus un revīzijas. Attiecībā uz priekšlikumu regulai par **nopietniem pārrobežu veselības apdraudējumiem**⁶⁰ *Sénat* kritizēja īstenošanas aktu izmantošanu un norādīja uz kompetenču konfliktu un nenoteiktību attiecībā uz koordināciju ar ES integrēto krīzes situāciju politiskās reaģēšanas mehānismu.

Savā atbildē Komisija iebilda pret viedokli, ka ar ierosināto regulu par Eiropas Zāļu aģentūru ir pārkāpti dalībvalstu pienākumi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 168. panta 7. punktu, jo tāda mēroga ārkārtas situācijas sabiedrības veselības jomā kā Covid-19 krīze ietekmē visas dalībvalstis, kuras atsevišķi nespēj reaģēt pietiekamā mērā. Koordinēta iespējamo trūkumu uzraudzība ES līmenī varētu palīdzēt dalībvalstīm labāk sagatavoties pēkšņam pieprasījuma pieaugumam, izvairīties no eksporta ierobežojumiem vienotajā tirgū, novērst pārmērīgu un nesamērīgu rezervju veidošanos un efektīvāk piešķirt resursus valstu un Eiropas līmenī. Nevienam no priekšlikumiem nebūtu vajadzīgi saskaņoti valstu gatavības plāni, tiesību akti vai noteikumi. Īstenošanas pasākumi attiecās tikai uz procedūrām un nesniegtu Veselības drošības komitejai papildu pilnvaras un nepadarītu saistošus Veselības drošības komitejas atzinumus.

Tāpat kā 2020. gadā arī 2021. gadā saistībā ar jauno **Migrācijas un patvēruma paktu**⁶¹ tika saņemti pamatoti atzinumi no Slovērijas *Národná rada* par priekšlikumu patvēruma un migrācijas pārvaldības jomā⁶² un no Itālijas *Senato della Repubblica* par pieciem tiesību aktu priekšlikumiem, kas veido paketi⁶³. *Národná Rada* pauda uzskatu, ka ir pārkāpts subsidiaritātes princips, jo priekšlikumā nav noteikts juridiskais pamats Eiropas Patvēruma aģentūras un Eiropas Robežu un krasta apsardzes sadales koeficientam (atslēgai) un kompetencēm. Tas arī apšaubīja deleģēto aktu izmantošanu un apgalvoja, ka katra dalībvalsts ir kompetenta lemt par personu uzņemšanu savā teritorijā, pamatojoties uz saviem tiesību aktiem patvēruma jomā. *Senato della Repubblica* saskatīja subsidiaritātes pārkāpumu, jo priekšlikumi liecina par acīm redzamu asimetriju starp pienākumiem un solidaritāti un neatrisina pašreizējās problēmas, tāpēc rīcībai ES līmenī nav pievienotās vērtības. Attiecībā uz proporcionalitāti *Senato* apgalvoja, ka “pirmsieceļošanas” sistēma varētu pārmērīgi ietekmēt valsts tiesību sistēmu un tiesisko aizsardzību ieceļošanas valstī; robežvērtība, zem kuras ir jāsāk robežprocedūra, nozīmē, ka

⁵⁸ COM(2020) 725 final.

⁵⁹ COM(2020) 726 final.

⁶⁰ COM(2020) 727 final.

⁶¹ COM(2020) 609 final, COM(2020) 610 final, COM(2020) 611 final, COM(2020) 612 final, COM(2020) 613 final, COM(2020) 614 final, C(2020) 6467 final, C(2020) 6468 final, C(2020) 6469 final, C(2020) 6470 final un COM(2020) 758 final.

⁶² COM(2020) 610 final.

⁶³ COM(2020) 610 final, COM(2020) 611 final, COM(2020) 612 final, COM(2020) 613 final, COM(2020) 614 final.

gandrīz visiem migrantiem, kuri ierodas pa jūru, tiktu piemērota robežprocedūra, nevis pārceļšanas procedūras; un ka atgriešanas sponsorēšanas mehānisma regulējums palielināja izmaksas un birokrātiju iecerēšanas dalībvalstī.

Savās atbildēs Komisija paskaidroja, ka sadales koeficients (atslēga) nav jauns elements un ka Eiropas Savienības Patvēruma aģentūra un Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra (*Frontex*) tikai atvieglotu īstenošanas akta darbības aspektus. Attiecībā uz deleģētajiem aktiem Komisija uzsvēra, ka šo noteikumu pamatā ir Dublinas III regula un ka tie nemaina pašlaik spēkā esošos noteikumus. Tā arī norādīja, ka Līguma par Eiropas Savienības darbību 78. panta 3. punktā ir paredzēta īpaša iespēja Padomei rīkoties, ja ir ārkārtas situācija, kad pēkšņi palielinās iecerējošo trešo valstu valstspiederīgo skaits. Tikai tad, ja atgriešana no labuma guvēju dalībvalstu teritorijas būtu nesekmīga, sponsorētāju dalībvalsti lūgtu pārvietot neatbilstīgo migrantu uz tās teritoriju, lai turpinātu migrantu atgriešanas pasākumus.

Komisija pauda uzskatu, ka pakts nodrošina pareizo līdzsvaru starp atbildību un solidaritāti, jo vairāki izņēmumi nodrošina robežprocedūras elastību un gadījumus, kad tā jāpiemēro. Atbildības kritērijs, kas saistīts ar pirmo iecerēšanas valsti, būtu jāapsver kopā ar citiem atbildības kritērijiem. Paktā paredzētā solidaritātes mehānisma mērķis bija arī samazināt to cilvēku skaitu, kuri uzturas dalībvalstīs ar lielu iecerēto skaitu, un sniegt atbalstu spēju veidošanai, rīcībai un pasākumiem ārējo attiecību jomā, ja tie varētu ietekmēt migrācijas plūsmas uz konkrētām dalībvalstīm. Atgriešanas sponsorēšana nepalielinātu labuma guvējas dalībvalsts izmaksas.

Attiecībā uz priekšlikumu direktīvai par **adekvātu minimālo algu ES**⁶⁴, kas pieņemts 2020. gada 28. oktobrī, Komisija saņēma trešo pamatoto atzinumu no Maltas *Kamra tad-Deputati* pēc diviem pamatotajiem atzinumiem, kas jau tika saņemti 2020. gadā⁶⁵.

Kamra tad-Deputati apstrīdēja juridiskā pamata izvēli. Attiecībā uz subsidiaritāti tas pauda uzskatu, ka priekšlikuma mērķus varētu efektīvi sasniegt ar dalībvalstu rīcību, ņemot vērā atšķirības algu noteikšanā. Savukārt priekšlikumam varētu būt negatīva ietekme, piemēram, tas varētu sarežģīt darba koplīguma slēgšanas sarunu procesu un palielināt rūpniecisko konfliktu risku dažās nozarēs.

Komisija paskaidroja, ka lielākajā daļā dalībvalstu minimālās algas apmērs un/vai aptvere nav adekvāta un rīcība valsts līmenī ir izrādījusies nepietiekama, lai risinātu šo problēmu. Tā uzsvēra lielās standartu atšķirības attiecībā uz piekļuvi adekvātas minimālās algas aizsardzībai un to, ka šādas atšķirības vislabāk varētu novērst ES līmenī. Dalībvalstīm, kuru darba koplīguma slēgšanas sarunu aptvere ir mazāka par 70 %, būtu jānodrošina labvēlīgi nosacījumi un jāizstrādā rīcības plāns, lai atvieglotu darba koplīguma slēgšanas sarunas, bet pretējā gadījumā regulējuma un rīcības plāna izstrāde būtu pilnībā atsevišķu valstu ziņā.

Attiecībā uz priekšlikumu, **ar ko groza PVN direktīvu** attiecībā uz īstenošanas pilnvaru piešķiršanu Komisijai, lai noteiktu konkrētos minētās direktīvas noteikumos izmantoto terminu nozīmi, Zviedrijas *Riksdag* pamatotā atzinumā atkārtoti apstiprināja vienbalsīga prasības nozīmi nodokļu jomā un pauda uzskatu, ka Komisijas ierosinātā lēmumu pieņemšanas procedūra nozīmētu pilnvaru pārceļšanu no valsts līmeņa ES līmenī jomā, kas ir būtiska valstu suverenitātei, pārsniedzot to, kas ir nepieciešams priekšlikuma mērķu sasniegšanai.

Komisija atbildēja, ka tas, ka dalībvalstis nesaskaņoti piemēro PVN direktīvā ietvertos jēdzienus, kavē iekšējā tirgus netraucētu darbību un var izraisīt nodokļu dubultu uzlikšanu vai nodokļu neuzlikšanu, un ka dalībvalstis vienas pašas nevar atrisināt šīs problēmas. Priekšlikumā bija paredzēts, ka Komisija pieņem īstenošanas aktus tikai attiecībā uz ierobežotu daudzumu normu, ar ko īsteno PVN direktīvas noteikumus, attiecībā uz kuriem bija nepieciešama vienota jēdzienu

⁶⁴ COM(2020) 682 final.

⁶⁵ Sīkāku informāciju skatīt 2020. gada ziņojuma 3. iedaļā.

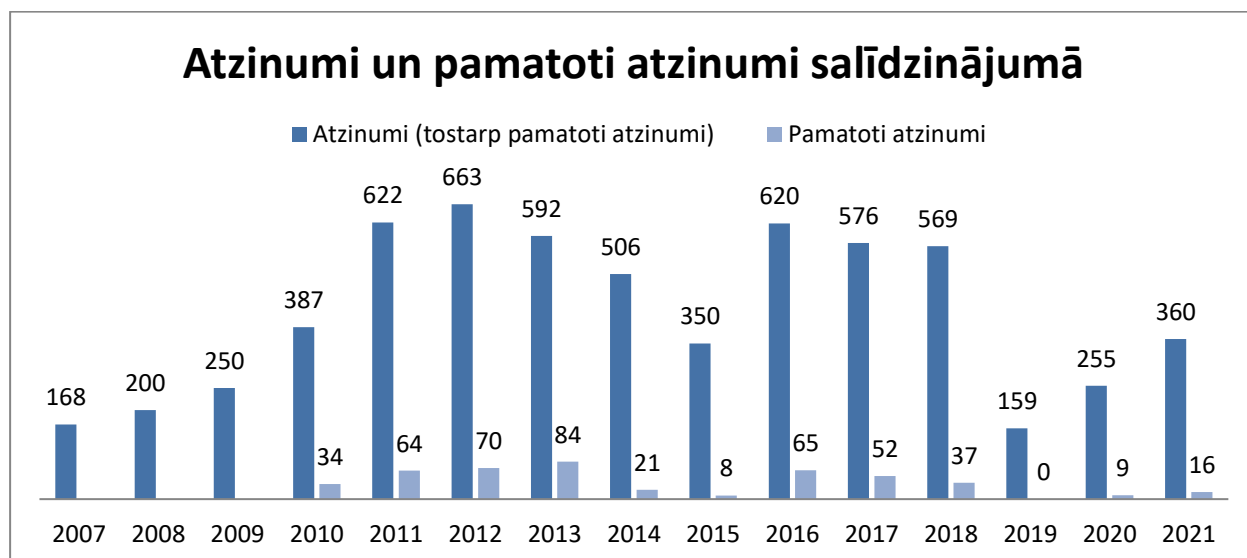
piemērošana ES PVN tiesību aktos. Kvalificēts balsu vairākums un komiteju procedūras jau tika izmantotas attiecībā uz netiešajiem nodokļiem, un komiteju procedūra bija ES tiesību aktos izmantotā standarta pieeja, lai atvieglotu vienotas nostājas un prakses ieviešanu.

4. RAKSTISKS POLITISKAIS DIALOGS AR VALSTU PARLAMENTIEM

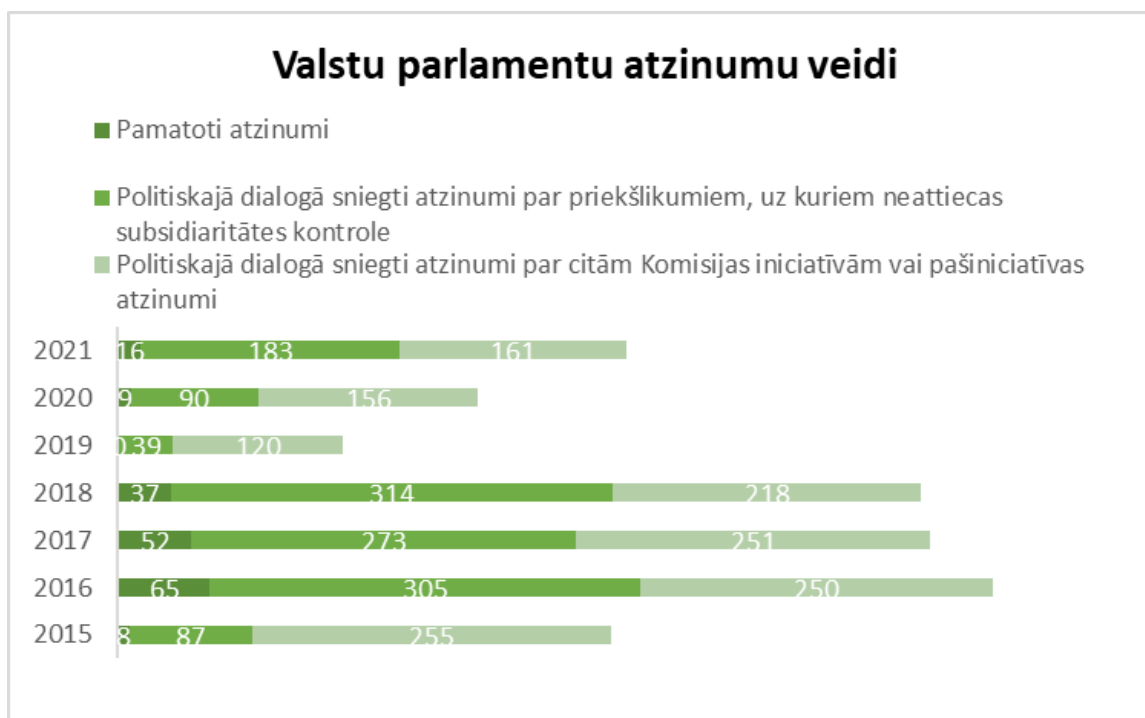
Papildus subsidiaritātes kontroles mehānismam, kas nostiprināts Līgumu Protokolā Nr. 2, Komisijas attiecības ar valstu parlamentiem ietver arī vairākus turpmākus pasākumus, jo īpaši politisko dialogu, kas sākās 2006. gadā. Tas ietver rakstisku viedokļu apmaiņu par jebkuru Komisijas iniciatīvu, kurā valstu parlamenti vēlas sniegt ieguldījumu vai par kuru tie vēlas sniegt piezīmes, un mutisku politisko dialogu, kas sīkāk aprakstīts 5. iedaļā.

Vispārējās piezīmes

Valstu parlamenti 2021. gadā Komisijai iesniedza 360 atzinumus. Tas bija daudz vairāk nekā divos iepriekšējos gados (255 atzinumi 2020. gadā un 159 atzinumi 2019. gadā), taču tas joprojām bija mazāk nekā iepriekšējās Komisijas pilnvaru termiņa vidū (569 atzinumi 2018. gadā, 576 atzinumi 2017. gadā un 620 atzinumi 2016. gadā).

No šiem 360 atzinumiem 199 (55,3 %), tostarp 16 pamatotie atzinumi (4,4 %), skāra Komisijas tiesību aktu priekšlikumus, uz kuriem attiecas subsidiaritātes kontroles mehānisms⁶⁶. Gan skaitliski, gan procentuāli tas ir daudz vairāk nekā iepriekšējos divos gados, kas, visticamāk, ir saistīts ar to, ka pieauga Komisijas iesniegto tiesību aktu priekšlikumu skaits.

Pārējie atzinumi, t. i., kopskaitā 161 atzinums (44,7 %), attiecās galvenokārt uz nelegislatīvām iniciatīvām, piemēram, paziņojumiem, vai bija pašiniciatīvas atzinumi, kas nav tieši saistīti ar Komisijas iniciatīvu, un to skaits bija stabils (2020. gadā — 156), kas liecina, ka dažu valstu parlamenti turpināja sniegt Komisijai vērtīgu, uz nākotni vērstu politisko ieguldījumu.

Komisija vienmēr dara zināmus valstu parlamentu vai palātu izvirzītos jautājumus attiecīgajiem Komisijas dienestiem un komisāriem un attiecībā uz tiesību aktu priekšlikumiem — Komisijas pārstāvjiem, kas piedalās likumdevēju sarunās.

Dalība un darbības joma

Tāpat kā iepriekšējos gados, Komisijai nosūtīto atzinumu skaits ievērojami atšķirās starp valstu parlamenti. Desmit aktīvākās palātas iesniedza 285 atzinumus. Tie ir 79 % no visiem atzinumiem, kas atbilst pēdējo gadu vidējam rādītājam⁶⁷. To valstu parlamentu vai palātu skaits, kas nesniedza atzinumus, samazinājās⁶⁸ līdz astoņām palātām⁶⁹ (no pavisam 39), kas nozīmē, ka piecas dalībvalstis⁷⁰, kuras veido mazāk nekā piekto daļu no visām dalībvalstīm, 2021. gadā neiesaistījās rakstiskajā politiskajā dialogā. Tas liecina, ka valstu parlamenti arvien vairāk interesējas par līdzdalību subsidiaritātes kontrolē un politiskajā dialogā.

⁶⁶ Papildu informāciju par subsidiaritātes kontroles mehānismu un politisko dialogu skatīt vietnē https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/adopting-eu-law/reasons-national-parliaments_lv. Uz tiesību aktu priekšlikumiem, kas attiecas uz politikas jomām, kurās ES ir ekskluzīva kompetence, neattiecas subsidiaritātes kontrole, ko veic valstu parlamenti.

⁶⁷ 2020. gadā — 85 %, 2019. gadā — 73 %, 2018. gadā — 83 %, 2017. gadā — 74 %, 2016. gadā — 73 %.

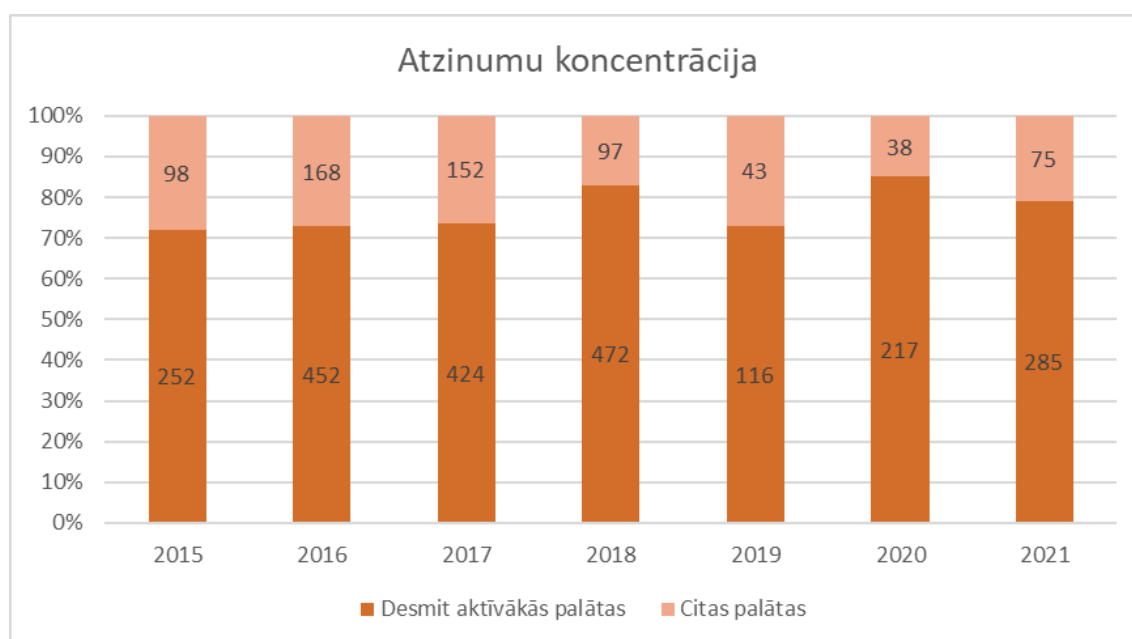
⁶⁸ Divpadsmit 2020. gadā, septiņpadsmit 2019. gadā un desmit 2018. gadā.

⁶⁹ Beļģijas *Chambre des Représentants de Belgique* / *Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers*, Vācijas *Bundestag*, Kīpras *Vouli ton Antiprosopon*, Igaunijas *Riigikogu*, Latvijas Saeima, Luksemburgas *Chambre des Députés*, Slovēnijas *Državni svet* un *Državni zbor*.

⁷⁰ Kīpras, Igaunijas, Latvijas, Luksemburgas un Slovēnijas parlaments.

2021. gadā visvairāk atzinumu nosūtīja 12 valstu parlamenti vai palātas⁷¹: Spānijas *Cortes Generales* (57 atzinumi), Portugāles *Assembleia da República* (54 atzinumi), Čehijas *Senát* (47 atzinumi), Rumānijas *Camera Deputaților* (27 atzinumi), Vācijas *Bundesrat* (24 atzinumi), Rumānijas *Senat* (18 atzinumi), Francijas *Sénat* (17 atzinumi), Nīderlandes *Eerste Kamer* (17 atzinumi), Čehijas *Poslanecká sněmovna* (12 atzinumi), Itālijas *Camera dei Deputati* (12 atzinumi), Polijas *Senat* (12 atzinumi) un Zviedrijas *Riksdag* (12 atzinumi). Tās bija arī vienas no aktīvākajām palātām iepriekšējos gados. Šā dokumenta 2. pielikumā ir norādīts katras palātas iesūtīto atzinumu skaits.

Dažādu valstu parlamentu vai palātu atzinumi atšķīrās arī pēc būtības. Dažos no tiem galvenā uzmanība bija pievērsta tam, lai pārbaudītu, vai Komisijas priekšlikums atbilst subsidiaritātes principam un proporcionalitātes principam, savukārt citos bija sniegtas sīkākas piezīmes par priekšlikumu saturu, vai tika nosūtīti pašiniciatīvas atzinumi. No pēdējās minētās grupas īpaši aktīvi darbojās Čehijas *Senát*, Rumānijas *Camera Deputaților* un *Senat*, Vācijas *Bundesrat* un Francijas *Sénat*.

Politiskā dialoga ietvaros sniegto atzinumu galvenie temati

2021. gadā vislielākā uzmanība tika pievērsta **paketēm** “Gatavi mērķrādītājam 55 %” (49 atzinumi), jaunais Migrācijas un patvēruma pakts (17 atzinumi), digitālie pakalpojumi (17 atzinumi) un Eiropas veselības savienība (11 atzinumi). Attiecībā uz atsevišķām **iniciatīvām** lielākā daļa valstu parlamentu nosūtīto atzinumu bija par Digitālo pakalpojumu aktu (desmit atzinumi), priekšlikumu par adekvātu minimālo algu (deviņi atzinumi), diviem priekšlikumiem par ES digitālo Covid sertifikātu (par katru astoņi atzinumi), priekšlikumu par Patvēruma un migrācijas fondu (septiņi atzinumi), Digitālo tirgu aktu (septiņi atzinumi), priekšlikumu par Sociālo klimata fondu (seši atzinumi), grozīto priekšlikumu, ar ko izveido kopīgu procedūru starptautiskajai aizsardzībai Savienībā (seši atzinumi), un priekšlikumu par vienādu samaksu par vienādu darbu (seši atzinumi). Sešos atzinumos par Komisijas 2021. gada darba programmu valstu parlamenti arī iesniedza Komisijai savas prioritātes 2021. gadam.

⁷¹ Devīto pozīciju varēja interpretēt četros veidos.

No 49 atzinumiem par paketi “**Gatavi mērķrādītājam 55 %**” deviņi bija pamatoti atzinumi (kas jau sīki izklāstīti iepriekšējā iedaļā) un 14 atzinumi vienkārši apstiprināja priekšlikumu atbilstību subsidiaritātes principam. No paketē iekļautajām iniciatīvām visvairāk piezīmju saņēma priekšlikums, ar ko groza Regulu par zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radītajām siltumnīcefekta gāzu emisijām un to piesaisti (ZIZIMM)⁷², priekšlikums pārskatīt Energoefektivitātes direktīvu⁷³, priekšlikums pārskatīt Atjaunīgo energoresursu direktīvu⁷⁴, priekšlikums pārskatīt Energijas nodokļu direktīvu⁷⁵, priekšlikums regulai, ar ko izveido oglekļa ievēkorekcijas mehānismu⁷⁶, priekšlikums regulai, ar ko izveido Sociālo klimata fondu⁷⁷, un paziņojums par jauno ES Meža stratēģiju⁷⁸.

Par priekšlikumu, ar ko groza Regulu par **zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radīto siltumnīcefekta gāzu emisijām un to piesaisti (ZIZIMM)**, Komisija politiskā dialoga ietvaros saņēma trīs atzinumus⁷⁹. Vienā no tiem tika paustas bažas par spēju līdz 2035. gadam panākt klimatneitralitāti, norādīts, ka trūkst stimulu palielināt piesaisti (kas ir nepieciešami, lai panāktu klimatneitralitāti), pausts uzskats, ka precīza un saskaņota ziņošanas un sodu sistēma ir svarīgi elementi ierosinātās regulas mērķu sasniegšanai, un uzskats, ka pasākumiem klimatneitralitātes sasniegšanai jau vajadzētu būt iekļautiem kopējās lauksaimniecības politikas stratēģiskajos plānos 2023.–2027. gadam. Citā atzinumā Komisija tika aicināta sagatavot ietekmes pētījumu, kurā būtu aprakstīta konkrētu ierosināto pasākumu iespējamība un noteikta plānoto izmaiņu ietekme, jo īpaši izmaksas un ieguvumi Čehijai.

Savās atbildēs Komisija paskaidroja, kā tā plāno panākt klimatneitralitāti un kādus ietekmes novērtējumus tā ir veikusi pirms paketes “**Gatavi mērķrādītājam 55 %**” priekšlikumu iesniegšanas. Attiecībā uz 2030. un 2035. gada mērķrādītājiem tā uzsvēra, ka ir svarīgi saņemt no dalībvalstīm vērienīgus stratēģiskos plānus kopējai lauksaimniecības politikai 2023.–2027. gadam, un atzinīgi novērtēja atbalstu precīzai un saskaņotai uzraudzībai un ziņošanai, kā arī sodu sistēmai, kas ir būtiski elementi ierosinātās regulas mērķu sasniegšanai.

Komisija saņēma sešus atzinumus par paketes “**Gatavi mērķrādītājam 55 %**” nodokļu daļu, trīs atzinumus⁸⁰ par priekšlikumu izveidot **oglekļa ievēkorekcijas mehānismu**⁸¹ un trīs atzinumus⁸², tostarp pamatotu atzinumu⁸³, par priekšlikumu **pārstrādāt Energijas nodokļu direktīvu**⁸⁴. Attiecībā uz oglekļa ievēkorekcijas mehānismu valstu parlamentī jautāja par tā atbilstību Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumiem, mehānisma ietekmi uz ES konkurētspēju un iespēju uz laiku saglabāt bezmaksas kvotas. Komisija atbildēja, ka priekšlikums ir izstrādāts saskaņā ar Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumiem, ka tā ietekmes novērtējums liecina, ka ietekme uz konkurētspēju būs neliela, un ka bezmaksas kvotu saglabāšana varētu mazināt stimulu veikt ieguldījumus videi nekaitīgākā ražošanā. Attiecībā uz Energijas nodokļu direktīvas pārstrādāšanu, lai gan pamatotajā atzinumā tika paustas bažas par iespējamos dalībvalstu tiesībās uzlikt nodokli, abi pārējie atzinumi bija atbalstoši, neraugoties uz novērojumu par nodokļu dubultas uzlikšanas risku. Attiecībā uz pēdējo Komisija atbildēja, ka

---

⁷² COM(2021) 554 final.

⁷³ COM(2021) 558 final.

⁷⁴ COM(2021) 557 final.

⁷⁵ COM(2021) 563 final.

⁷⁶ COM(2021) 564 final.

⁷⁷ COM(2021) 568 final.

⁷⁸ COM(2021) 572 final.

⁷⁹ Polijas *Senat*, Čehijas *Senát* un Spānijas *Cortes Generales*.

⁸⁰ Čehijas *Senat*, Spānijas *Cortes Generales* un Polijas *Senat*.

⁸¹ COM(2021) 564 final.

⁸² Čehijas *Senat*, Vācijas *Bundesrat* un Spānijas *Cortes Generales*.

⁸³ Čehijas *Senat*, piezīmes sniegtas jau iepriekšējā iedaļā.

⁸⁴ COM(2021) 563 final.

Enerģijas nodokļu direktīva un emisijas kvotu tirdzniecības sistēma nepārklājas, jo pirmajā ir noteikti enerģijas patēriņa nodokļi, savukārt otrā ir vērsta uz emisijām.

Par priekšlikumiem attiecībā uz **Atjaunīgo energoresursu direktīvu**⁸⁵ un **Energoefektivitātes direktīvu**⁸⁶ papildus pamatotajiem atzinumiem, par kuriem piezīmes sniegtas jau iepriekšējā iedaļā, Komisija saņēma kopumā atbalstošus atzinumus no trim palātām⁸⁷. Tāpat kā pamatotajos atzinumos, arī attiecībā uz mērķrādītājiem tika izteikta kritika, ņemot vērā priekšlikumos noteiktos termiņus, jo īpaši attiecībā uz siltumapgādes nozari. Attiecībā uz atjaunīgo enerģiju viena palāta uzsvēra, ka ES taksonomijā pārejas periodā kodolenerģija un arī gāze būtu jāatzīst par ilgtspējīgu resursu. Attiecībā uz mērķrādītājiem un to ietekmi Komisija uzsvēra, ka, sagatavojot priekšlikumu un jo īpaši ierosinot mērķrādītājus un kritērijus attiecībā uz atjaunīgajiem energoresursiem kopumā un atsevišķās nozarēs, ir ņemtas vērā dalībvalstu atšķirīgās sākotnējās situācijas. Tā uzsvēra, ka pēdējos desmit gados, pateicoties tehnoloģiju attīstībai, atjaunīgās enerģijas ražošanas izmaksas ir būtiski samazinājušās un ka tāpēc ierosinātais 40 % mērķrādītājs attiecībā uz atjaunīgo energoresursu īpatsvaru ES līdz 2030. gadam ir ekonomiski sasniedzams. Attiecībā uz kodolenerģijas un dabasgāzes lomu Komisija norādīja, ka ES taksonomijas papildu (klīmata) deleģētajā aktā pārejas perioda pasākumu kategorijā ir ietverti konkrēti pasākumi kodolenerģijas un gāzes jomā, uz kuriem attiecas Taksonomijas regulas 10. panta 2. punkts, ievērojot stingrus kritērijus.

Valstu parlamenti atbalstīja **Sociālā klimata fonda**⁸⁸ izveidi un atzinīgi novērtēja to, ka 25 % no emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas ieņēmumiem ir atvēlēti autotransportam un ēkām, lai atbalstītu enerģijas pārveidošanu cilvēkiem, kuri saskaras ar enerģētisko nabadzību. Tomēr viena palāta arī pauda bažas par “enerģētiskās nabadzības” ES mēroga definīciju, lai noteiktu cilvēkus un struktūras, kam vajadzīgs fonda atbalsts, un uzskatu, ka šajā definīcijā būtu labāk jāņem vērā atsevišķu dalībvalstu īpatnības. Cita palāta pauda bažas par esošajiem ES budžeta instrumentiem, kas izstrādāti, lai sasniegtu tos pašus mērķus.

Attiecībā uz “enerģētiskās nabadzības” ES mēroga definīciju Komisija uzsvēra rīcības brīvību, ko tā deva dalībvalstīm, nosakot mazaizsargātas mājsaimniecības, mikrouzņēmumus un transporta lietotājus atbilstoši konkrētajai situācijai valstī. Turklāt Sociālā klimata fonda regulā ir uzsvērts, ka dalībvalstis, apspriežoties ar reģionālā līmeņa iestādēm, vislabāk var izstrādāt un īstenot sociālos plānus klimata jomā, kas ir pielāgoti un vērsti uz vietējiem, reģionāliem un valsts apstākļiem. Attiecībā uz bažām, kas saistītas ar esošajiem instrumentiem, Komisija precizēja, ka citiem ES fondiem, kuri atbalsta dalībvalstu darbu ceļā uz taisnīgu klimatisko pārkārtošanos, ir atšķirīgi mērķi nekā Sociālajam klimata fondam. Tiem ir atšķirīgs termiņš, un tie nepievērš galveno uzmanību konkrētām mērķgrupām, kā to dara Sociālais klimata fonds. Viena būtiska atšķirība salīdzinājumā ar daudziem citiem fondiem ir tā, ka ierosinātais Sociālais klimata fonds lielu uzmanību pievērš tam, ka dalībvalstīm ir jāveic reformas, lai pamatotu fonda izmantošanu.

Par priekšlikumu **jaunajai ES Meža stratēģijai 2030. gadam**⁸⁹, kas arī ir daļa no paketes “Gatavi mērķrādītājam 55 %”, tika iesniegti trīs atzinumi⁹⁰. Valstu parlamenti atzina mežu nozīmi cīņā pret klimata pārmaiņām, taču pauda bažas par stratēģijas pieaugošu centralizāciju un pārvalstiskiem elementiem, lai gan Līgumā nav noteikta kopēja meža politika. Turklāt novērtējums par paredzēto pasākumu ietekmi uz dalībvalstīm tika kritizēts kā nepietiekams, un tika uzdoti jautājumi par to, kā stratēģija ir saistīta ar kopējo lauksaimniecības politiku un vai

⁸⁵ COM(2021) 557 final.

⁸⁶ COM(2021) 558 final.

⁸⁷ Polijas *Senat*, Vācijas *Bundesrat* un Spānijas *Cortes Generales*.

⁸⁸ COM(2021) 568 final.

⁸⁹ COM(2021) 572 final.

⁹⁰ Zviedrijas *Riksdag*, Čehijas *Senát* un Nīderlandes *Eerste Kamer*.

ierosinātie pasākumi, jo īpaši ierosinātais produktu klāsts, ir pietiekami, lai cīnītos pret pasaules atmežošanu un nelikumīgu mežizstrādi.

Komisija atbildēja, ka meži un mežsaimniecība ir ES un dalībvalstu kopīgā kompetencē un ES ir īstenojusi šīs pilnvaras vairākos gadījumos, piemēram, Dzīvotņu direktīvā vai Kokmateriālu regulā, vienlaikus vienmēr ievērojot subsidiaritātes principu. Tā vērsa uzmanību uz ES neto emisiju samazināšanas mērķrādītāja 2030. gadam pastiprināšanas vispārējo ietekmes novērtējumu un uz konkrētiem tiesību aktu priekšlikumiem paketē “Gatavi mērķrādītājam 55 %”, kuru gadījumā tika ņemta vērā konkrētā ietekme katrā valstī, pamatojoties uz ES atsaucenes scenāriju, par kuru notika apspriešanās ar dalībvalstīm. Turklāt tā norādīja, ka ilgtspējas palielināšana un vietējo apstākļu un vajadzību ievērošana ir kopīga iezīme gan jaunajai meža stratēģijai, gan jaunajai kopējai lauksaimniecības politikai. Attiecībā uz dalībvalstu kompetenci īstenot pret nelikumīgu mežizstrādi vērstus kontroles pasākumus Komisija atbalstītu valsts iestādes un veicinātu ģeotelpisko izlūkdatu plašāku izmantošanu. Visbeidzot, turpmākajos tiesību aktos būtu progresīvs produktu klāsts, kas ļautu pievērst galveno uzmanību tiem produktiem un precēm, kuriem ir lielākā ietekme uz atmežošanu un mežu degradāciju.

Komisija 2021. gadā turpināja saņemt atzinumus⁹¹ par jauno **Migrācijas un patvēruma paktu**, kas pieņemts 2020. gada 23. septembrī. Šie atzinumi liecināja par atšķirīgām nostājām, galvenokārt attiecībā uz solidaritātes mehānismu. Dažas palātas sniedza labvēlīgus atzinumus, un viena no tām pieprasīja papildu informāciju par bēgļu tiesisko aizsardzību un priekšlikumā noteiktajiem termiņiem. Citā atzinumā tika paustas šaubas par mehānisma efektivitāti un prasīts padarīt pārcelšanu obligātu, nevis atļaut atgriešanos sponsorēšanu. Citas palātas puda bažas par to, ka jebkāda obligāta pārcelšana, pamatojoties uz kvotām, varētu radīt nelīdzsvarotību starp valstīm, ja netiktu ņemta vērā objektīvā situācija attiecīgajās dalībvalstīs. Dažas puda bažas, ka robežprocedūra radīs papildu slogu dalībvalstīm, un dažas brīdināja, ka, lai īstenotu šo priekšlikumu, būtu jāveic papildu investīcijas infrastruktūrā un personālā, lai tie sāktu darboties. Vispārīgāk runājot, palātas arī lūdza pieeju, kurā visos procedūras posmos tiktu ņemtas vērā bēgļu tiesības, tostarp datu aizsardzība un pārsūdzības iespējas.

Savās atbildēs Komisija uzsvēra, ka ir svarīgi efektīvi organizēt atgriešanos sponsorēšanu. Tās mērķis bija ar labi koordinētiem visu attiecīgo dalībnieku, tostarp, piemēram, *Frontex*, kopīgiem centieniem nodrošināt, ka atgriešana tiek veikta pēc iespējas ātrāk, sniedzot reālu atbalstu labuma guvējai dalībvalstij. Dalībvalstīm vienmēr būtu iespēja izvēlēties starp vismaz divu veidu solidaritātes pasākumiem, tādējādi pārdalīšana nebūtu ne automātiska, ne obligāta. Dalībvalstis varēs izmantot līdzekļus, kas to valsts programmām piešķirti gan no pašreizējā Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda, gan jaunā Patvēruma un migrācijas fonda, lai veiktu investīcijas, kuras vajadzīgas robežprocedūras veikšanai. Attiecībā uz tiesisko aizsardzību un pamattiesībām Komisija uzsvēra, ka skrīninga laikā vienmēr tiks garantēti visi aizsardzības pasākumi saskaņā ar dalībvalstu pienākumu izveidot neatkarīgu uzraudzības mehānismu.

Komisija saņēma 17 atzinumus⁹² no 10 palātām⁹³ par **digitālo pakalpojumu paketi** (Digitālo pakalpojumu aktu⁹⁴ un Digitālo tirgu aktu)⁹⁵. Valstu parlamentu piezīmēs galvenā uzmanība tika pievērsta patērētāju aizsardzībai un vārziņu statusa noteikšanai lielās platformās. Vairākas

---

⁹¹ Vācijas *Bundesrat*, Grieķijas *Vouli ton Ellinon*, Maltas *Kamra tad-Deputati* un Portugāles *Assembleia da República*.

⁹² Viens papildu atzinums par COM(2020) 842 final no Francijas *Assemblée nationale* tika saņemts 2022. gada 5. janvārī.

⁹³ Francijas *Sénat*, Itālijas *Camera dei Deputati*, Nīderlandes *Eerste Kamer*, Dānijas *Folketing*, Polijas *Senat*, Portugāles *Assembleia da República*, Vācijas *Bundesrat*, Čehijas *Senát*, Čehijas *Poslanecká sněmovna* un Spānijas *Cortes Generales*.

⁹⁴ COM(2020) 825 final.

⁹⁵ COM(2020) 842 final.

palātas aicināja sniegt precizējumus par ierosināto tiesību aktu, nozaru noteikumu un citu spēkā esošo tiesību aktu koordināciju. Viena palāta uzsvēra nepieciešamību aizsargāt dalībvalstu tiesības saglabāt plašsaziņas līdzekļu plurālismu. Vairākas palātas pauda bažas par nelikumīga satura definēšanu un tā izņemšanu, aicinot vai nu iesniegt turpmākus tiesību aktu priekšlikumus par likumīgu, bet kaitīgu saturu, vai arī atstāt attiecīgo lēmumu pieņemšanu neatkarīgu tiesu ziņā. Vairākas palātas vēlējas, lai ierosinātā pakete novērstu dezinformācijas izplatīšanos.

Savās atbildēs Komisija paskaidroja, ka jaunā pakete ir izstrādāta rūpīgi, lai tā atbilstu spēkā esošajam tiesiskajam regulējumam, un uzsvēra, ka dalībvalstu iestādes būs iesaistītas tās izpildē un varēs lūgt Komisiju sākt izmeklēšanu par vārtziņu statusa noteikšanu. Šajā ziņā statusa noteikšanas mehānisma pamatā bija kvantitatīvi un kvalitatīvi kritēriji, un bija iespēja reaģēt uz straujām pārmaiņām digitālajā nozarē, pielāgojot robežvērtības. Attiecībā uz plašsaziņas līdzekļu brīvību Komisija uzsvēra, ka priekšlikumi nekādā veidā nemazina plašsaziņas līdzekļu plurālismu, bet, gluži pretēji, stiprina plašsaziņas līdzekļu lomu Eiropas sabiedrībā. Digitālo pakalpojumu akts nodrošināja tiesisko regulējumu cīņai pret nelikumīgu saturu, kas radīja pareizo līdzsvaru starp skaidru pienākumu noteikšanu digitālajiem starpniecības pakalpojumiem un vārda un informācijas brīvības aizsardzību. Galu galā tiesām būtu jālemj par satura nelikumību, lai aizsargātu visu iesaistīto personu tiesības un leģitīmās intereses. Attiecībā uz kaitīgu saturu, tostarp dezinformāciju, ļoti lielām tiešsaistes platformām būtu pienākums novērtēt un attiecīgi mazināt sistēmiskos riskus, ko to sistēmas varētu radīt.

Attiecībā uz **priekšlikumiem par ES digitālo Covid sertifikātu**⁹⁶ tika saņemti septiņu palātu⁹⁷ atzinumi, un tie visi bija labvēlīgi. Tomēr vienā atzinumā tika arī paustas bažas par personas datu apstrādi un Covid sertifikāta derīguma termiņu. Itālijas *Senato* uzsvēra, ka ES dalībvalstīm ir tiesības atļaut piekļuvi savai teritorijai saskaņā ar saviem tiesību aktiem, tostarp personām, kuras nevar uzrādīt ES digitālo Covid sertifikātu. Savās atbildēs Komisija uzsvēra, ka regulā ir ievērots datu minimizēšanas princips, kas paredzēts Vispārīgajā datu aizsardzības regulā. Netiks izveidota Eiropas datubāze par vakcināciju, testēšanu vai Covid-19 pārslimošanu, bet būs iespējama digitāli parakstītu sadarbspējīgu sertifikātu decentralizēta verifikācija. Turklāt galvenā regula bija pietiekami elastīga, lai reaģētu uz jauniem zinātniskiem pierādījumiem un vadlīnijām. Tas neietekmētu dalībvalstu kompetenci lemt par piemērotākajiem sabiedrības veselības aizsardzības pasākumiem. Tomēr nekādi brīvas pārvietošanās ierobežojumi nedrīkstētu pārsniegt to, kas ir absolūti nepieciešams, un nevajadzētu nošķirt ceļotājus viņu valstspiederības dēļ.

Papildus iepriekš aprakstītajiem pamatotajiem atzinumiem par **priekšlikumu direktīvai par adekvātu minimālo algu Eiropas Savienībā**⁹⁸ tika iesniegti vēl septiņi atzinumi. Dažos no tiem tika izteikta kritika, citos kopumā tika pausts atbalsts priekšlikuma mērķim padarīt minimālās algas adekvātākas un paplašināt darba ņēmēju piekļuvi minimālās algas aizsardzībai, kā arī sniegti turpmāki ierosinājumi⁹⁹. Viens parlaments pauda uzskatu, ka izvēlētais juridiskais pamats piešķir ES papildu un atbalstošu kompetenci, ko nevar piemērot attiecībā uz darba samaksu. Atzinumā pausts uzskats, ka Padomes ieteikums būtu bijis piemērotāks juridiskais instruments nekā direktīva. Divi parlamenti iebilda pret to, ka tiek ierosināti atšķirīgi nosacījumi dalībvalstīm, kurās minimālā alga ir noteikta likumā, un dalībvalstīm, kuras izmanto darba koplīguma slēgšanas sarunu sistēmas, uzskatot to par proporcionalitātes principa pārkāpumu. Dažas palātas uzsvēra, ka ir vajadzīgi īpaši pasākumi, kas pielāgoti katrai dalībvalstij, lai novērstu algu un sociālo dempingu. Viena palāta aicināja efektīvi piemērot likumā noteikto

---

⁹⁶ COM(2021) 130 final un COM(2021) 140 final.

⁹⁷ Čehijas *Senát*, Čehijas *Poslanecká sněmovna*, Portugāles *Assembleia da República*, Francijas *Sénat*, Itālijas *Senato della Repubblica* (divi atzinumi), Rumānijas *Senat* un Spānijas *Cortes Generales*.

⁹⁸ COM(2020) 682 final.

⁹⁹ Bulgārijas *Narodno Sabranie*, Portugāles *Assembleia da República*, Itālijas *Senato della Repubblica*, Ungārijas *Országgyűlés*, Itālijas *Camera dei Deputati*, Austrijas *Nationalrat* un Grieķijas *Vouli ton Ellinon*.

minimālo algu, pastiprinot uzraudzību, kontroli un pārbaudes uz vietas. Cits parlaments ierosināja rūpīgāk apsvērt to jūrnieku aizsardzību, kuri strādā uz kuģiem, kas reģistrēti ar kādas ES dalībvalsts karogu, bet pastāvīgi dzīvo trešās valstīs.

Savās atbildēs Komisija apliecināja parlamentiem, ka ar ierosināto direktīvu netiek apšaubīta valstu sistēmu un tradīciju specifika un tiek pilnībā ievērotas valstu kompetences un sociālo partneru autonomija saskaņā ar subsidiaritātes principu un proporcionalitātes principu un ES kompetences ietvaros algu jomā. Komisija uzsvēra, ka visām dalībvalstīm — gan tām, kurās minimālā alga ir noteikta likumā, gan tām, kurās notiek darba koplīguma slēgšanas sarunas, — būtu jāpārbauda, vai ir vajadzīgas izmaiņas politikā un tiesību aktos. Tomēr tās varēja brīvi izlemt, kā izpildīt priekšlikumā noteiktās minimālās prasības. Attiecībā uz stingrāku kontroli Komisija atzīmēja dalībvalstu atbildību par likumā noteikto minimālo algu. Tas pats attiecas uz konkrētu pasākumu izstrādi saistībā ar darba koplīguma slēgšanas sarunām.

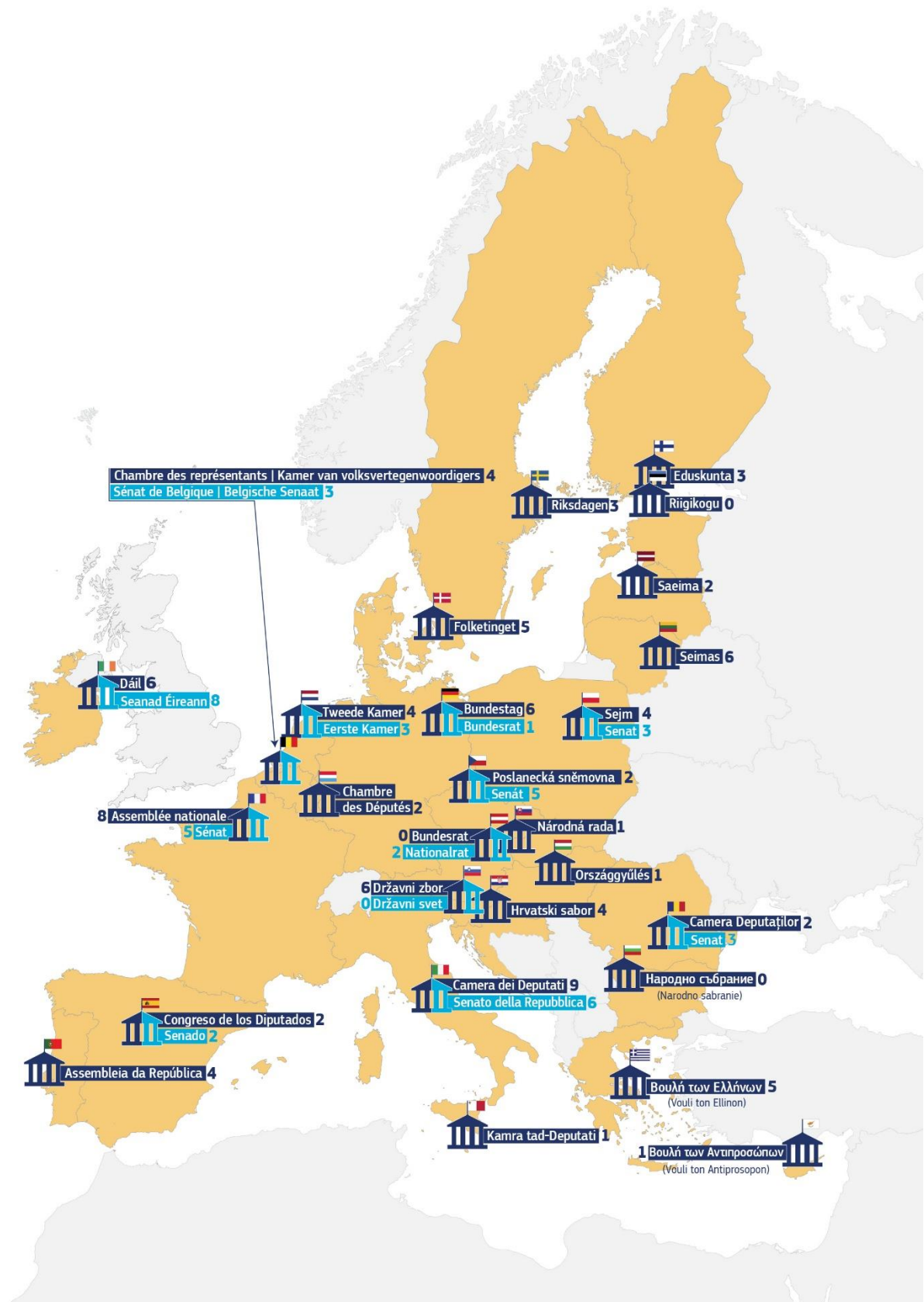
3. pielikumā ir uzskaitītas atsevišķas Komisijas iniciatīvas, par kurām tika iesniegti vismaz 5 atzinumi.

5. KONTAKTI, APMEKLĒJUMI, SANĀKSMES, KONFERENCES UN CITAS AKTIVITĀTES

Komisijas apmeklējumi valstu parlamentos un sanāksmes ar to pārstāvjiem

Mutiskais politiskais dialogs starp Komisiju un valstu parlamentiem ietver dažādus mijiedarbības veidus: Komisijas locekļu apmeklējumus valstu parlamentos, valstu parlamentu delegāciju apmeklējumus Komisijā, Komisijas dalību parlamentu sanāksmēs un konferencēs (tostarp Eiropas Savienības parlamentu Eiropas lietu komiteju konferencē (*COSAC*), Komisijas prezentācijas valstu parlamentu pastāvīgajiem pārstāvjiem Briselē, notiekošās diskusijas par Komisijas darba programmām un Eiropas pusgada dialogus.

Komisijas locekļu apmeklējumu valstu parlamentos un sanāksmju ar to pārstāvjiem skaits 2021. gadā (kopā pa visām dalībvalstīm: 130)

Komisijas locekļi 2021. gadā piedalījās 130 apmeklējumos valstu parlamentos vai sanāksmēs ar to delegācijām, apmeklējot gandrīz visus valstu parlamentus un palātas, kas ir daudz vairāk nekā divos iepriekšējos gados (2020. gadā — 101 un 2019. gadā — 55). Šo pasākumu formāts (72 klātienē un 58 neklātienē videokonferences veidā) atainoja Covid-19 pandēmijas norisi — lielākā daļa virtuālo sanāksmju notika pirmajā pusgadā, bet lielākā daļa klātienē sanāksmju — otrajā pusgadā. Šajos pasākumos visvairāk apspriestais temats bija ziņojums par tiesiskumu, taču bieži tika aplūkots arī Eiropas sociālo tiesību pīlārs, konference par Eiropas nākotni un Komisijas 2022. gada darba programma.

Komisijas amatpersonas 2021. gadā uzstājās ar 36 prezentācijām (visas videokonferences veidā) valstu parlamentu pārstāvjiem Briselē par dažādiem tematiem, piemēram, “ES — veselībai”, ES vakcinācijas stratēģija, ES un Apvienotās Karalistes attiecības, Eiropas sociālo tiesību pīlāra rīcības plāns, Veselības ārkārtas situāciju gatavības un reaģēšanas iestāde (*HERA*), pakete “Gatavi mērķrādītājam 55 %”, konference par Eiropas nākotni, labāks regulējums, stratēģiskās prognozēšanas ziņojums vai paziņojums par Arktiku. Prezentācijas videokonferences veidā ne tikai ļāva paplašināt auditoriju, aptverot valstu parlamentu amatpersonas galvaspilsētās, tādējādi palielinot dalībnieku skaitu un uzlabojot Komisijas saziņu ar valstu parlamentiem, bet arī ļāva organizēt daudz vairāk prezentāciju nekā iepriekšējos gados (salīdzinājumā ar 23 prezentācijām 2020. gadā, kad prezentācijas tika sniegtas gan klātienē, gan videokonferencē, vai 13 prezentācijām 2019. gadā, kad tās tika sniegtas klātienē).

Parlamentu sanāksmes un konferences

Pamatojoties uz iepriekšējā gadā gūto pieredzi, turpinājās parlamentu sadarbība¹⁰⁰ videokonferenču veidā, parasti piedaloties Komisijas locekļiem, tostarp:

- Eiropas Savienības parlamentu Eiropas lietu komiteju konferencē (*COSAC*)¹⁰¹;
- Eiropas parlamentārajā nedēļā¹⁰²;
- Eiropola Kopīgajā parlamentārās uzraudzības grupā¹⁰³;
- dažādās parlamentu konferencēs (*IPC*)¹⁰⁴ un komiteju sanāksmēs (*ICM*)¹⁰⁵.

¹⁰⁰ Sīkāku informāciju par šīm sanāksmēm skatīt Eiropas Parlamenta ziņojumā par Eiropas Parlamenta attiecībām ar valstu parlamentiem vietnē <http://www.europarl.europa.eu/relnatparl/en/home/annual-reports.html>.

¹⁰¹ *COSAC*, kurā Komisijai ir novērotājas statuss, ir vienīgais parlamentu forums, kas apstiprināts Līgumos, Protokolā Nr. 1 par valstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā. Kopsavilkums par tās sanāksmēm 2021. gadā ir sniegts turpmāk. Papildu informāciju skatīt vietnē <https://secure.ipex.eu/IPEXL-WEB/conferences/cosac>.

¹⁰² Eiropas parlamentārā nedēļa pulcē ES, kandidātvalstu un novērotāju valstu parlamentu deputātus, lai apspriestu ekonomikas, budžeta, vides un sociālos jautājumus. Tā norisinājās Eiropas Parlamentā 22. februārī un sastāvēja no plenārsēdes, kurā piedalījās priekšsēdētāja Urzula fon der Leiena, un četrām paralēlām starpparlamentārām komiteju sanāksmēm, kurās piedalījās priekšsēdētājas izpildvietnieks F. Timmermanss un komisāri P. Džentiloni, J. Hāns un N. Šmits.

¹⁰³ Tās astotā un devītā sanāksme notika 1. un 2. februārī Lisabonā un 25. un 26. oktobrī Eiropas Parlamentā, un tajās abās piedalījās komisāre I. Jūhansone.

¹⁰⁴ Kopējās ārpolitikas un drošības politikas un kopējās drošības un aizsardzības politikas *IPC* notika 4. martā, piedaloties augstajam pārstāvim/priekšsēdētājas vietniekam Ž. Borelam un komisārei J. Urpilainenai, un 9. septembrī, piedaloties augstajam pārstāvim/priekšsēdētājas vietniekam Ž. Borelam un komisāram J. Lenarčičam; *IPC* par Covid-19: ietekme uz veselību un sociālā ietekme, kura notika 13. aprīlī Lisabonā un kurā piedalījās komisāre S. Kirjakidu un komisārs N. Šmits; augsta līmeņa *IPC* par migrāciju un patvērumu Eiropā, kura notika 14. jūnijā un 10. decembrī un kurā piedalījās priekšsēdētājas vietnieks M. Shins; *IPC* par lauku attīstību, lauksaimniecību un teritoriālo kohēziju, kura notika 16. jūnijā Lisabonā un kurā piedalījās komisārs J. Vojcehovskis; *IPC* par stabilitāti, ekonomikas koordināciju un pārvaldību Eiropas Savienībā, kura notika Ļubjanā 28. septembrī un kurā piedalījās komisāri J. Hāns un P. Džentiloni.

¹⁰⁵ *ICM* par godu 2021. gada Starptautiskajai sieviešu dienai, kurā piedalījās priekšsēdētāja Urzula fon der Leiena (4. marts); *ICM* “Eiropas vēlēšanu likuma reforma un Parlamenta izmeklēšanas tiesības”, kurā

COSAC LXV plenārsēdē, kas 31. maijā un 1. jūnijā notika videokonferences veidā Lisabonā, Komisiju pārliecinoši pārstāvēja priekšsēdētājas vietniece D. Šuica un vietnieks M. Shins, kā arī komisāri N. Šmits un P. Džentiloni. Tika apspriesti tādi temati kā prezidentvalsts Portugāles pārskats, sociālais modelis trīskāršajā ekonomikā, digitālajā un klimatiskajā pārkārtošanā, valstu parlamentu loma valstu atveseļošanas un noturības plānu īstenošanā un pašreizējā situācija konferencē par Eiropas nākotni. Priekšsēdētājas vietniece D. Šuica piedalījās arī *COSAC LXVI* plenārsēdē, kas 29. un 30. novembrī notika videokonferences veidā no Ļubļanas, un komisārs O. Vārheji piedalījās ar video vēstījumu. Tika apspriesti tādi temati kā Slovēnijas prezidentūras pārskats, Rietumbalkānu Eiropas perspektīva, jauniešu turpmākā loma ES lēmumu pieņemšanas procesos un ārpus tā, kā arī konference par Eiropas nākotni.

Abas regulārās *COSAC* priekšsēdētāju sanāksmes arī notika videokonferences veidā no Lisabonas un Ļubļanas attiecīgi 11. janvārī un 19. jūlijā. Janvāra sanāksmē, kurā piedalījās komisāre E. Ferreira, galvenā uzmanība tika pievērsta Portugāles prezidentūras prioritātēm un atveseļošanai un noturībai. Septembra sanāksmē, kurā piedalījās komisārs T. Bretons, galvenā uzmanība tika pievērsta Slovēnijas prezidentūras prioritātēm un kibernetiķi.

Videokonferences formāts ļāva *COSAC* sadarbībā ar Komisiju rīkot vairākas neformālas tematiskas viedokļu apmaiņas¹⁰⁶ papildus regulāriem pasākumiem, veicinot ciešāku politisko dialogu starp valstu parlamentiem un Komisiju.

Pēc *COSAC* priekšsēdētāju sanāksmes 2021. gada 11. janvārī 34 delegāti no valstu parlamentiem 16. februārī nosūtīja kopīgi parakstītu vēstuli, kurā Eiropas Parlamenta, Eiropadomes, Padomes un Komisijas priekšsēdētājiem tika lūgts nostiprināt valstu parlamentu aktīvu lomu kopīgajā deklarācijā par **konferenci par Eiropas nākotni**, kas jāpieņem visām trim iestādēm. Šī kopīgā deklarācija, kas tika parakstīta 2021. gada 10. martā, kopā ar konferences reglamentu nodrošināja spēcīgu parlamentāro komponentu. Valstu parlamenti piedalījās 108 pārstāvju sastāvā, kas bija līdzvērtīgi Eiropas Parlamenta un pilsoņu pārstāvju skaitam konferences plenārsēdē, un *COSAC* prezidentūras trijotne bija pastāvīgā novērotāja konferences valdē. Turklāt valstu parlamenti vadīja divas konferences darba grupas digitālās pārkārtošanās un migrācijas jautājumos.

COSAC trijotne (Vācija, Portugāle, Slovēnija) 2021. gada 1. jūnijā parakstītajā vēstulē atzinīgi novērtēja šos pasākumus attiecībā uz valstu parlamentiem.

Konferencē Komisija ir sadarbojusies ar valstu parlamentiem galvenokārt ar *COSAC* starpniecību (priekšsēdētājas vietniece D. Šuica uzstājās ar galveno runu vairākos parlamentu sadarbības pasākumos) un ir balstījusies uz piezīmēm un ierosinājumiem, kas izteikti divos

---

piedalījās priekšsēdētājas vietniece V. Jourova (22. jūnijs); *ICM* "Vēža uzveikšana — valstu parlamentu viedoklis par Eiropas Vēža uzveikšanas plānu", kurā piedalījās komisāre S. Kirjakidu (27. septembris); *ICM* par mākslīgo intelektu un "digitālo desmitgadi", kurā piedalījās priekšsēdētājas izpildvietniece M. Vestagere (8. novembris); *ICM* par valstu parlamentu cerībām saistībā ar konferenci par Eiropas nākotni, kurā piedalījās priekšsēdētāja vietniece D. Šuica (9. novembris); *ICM* par ārvalstu iekļaušanos visos demokrātiskajos procesos Eiropas Savienībā, tostarp dezinformāciju (9. novembris); *ICM* par KLP stratēģisko plānu izstrādi katrā dalībvalstī, piedaloties komisāram J. Vojcehovskim (18. novembris); *ICM* par vardarbības pret sievietēm izskaušanu; *ICM* 9. decembrī par stāvokli tiesiskuma jomā ES, kurā piedalījās komisārs D. Reinders (30. novembris).

¹⁰⁶ 2021. gadā notika seši šādi pasākumi, kuros piedalījās M. Barnjē par ES un Apvienotās Karalistes Tirdzniecības un sadarbības nolīgumu (25. janvāris), priekšsēdētājas vietniece V. Jourova par Eiropas Demokrātijas rīcības plānu (28. janvāris), komisāre S. Kirjakidu par Eiropas veselības savienību (8. februāris), priekšsēdētājas izpildvietnieks V. Dombrovskis par tirdzniecības politikas pārskatīšanu un Atveseļošanas un noturības mehānismu (7. aprīlis), priekšsēdētājas izpildvietniece M. Vestagere par digitālās prioritātes tematiem, jo īpaši Digitālo pakalpojumu aktu (12. oktobris), un komisāre K. Simsons par zaļu un tainīgu enerģētikas pārkārtošanos (9. novembris).

atzinumos¹⁰⁷ un kopīgā paziņojumā¹⁰⁸. Šajā saistībā valstu parlamenti pauda nožēlu par to, ka to pārstāvjiem tika piešķirts tikai novērotāja statuss bez balsstiesībām valdē, un aicināja konferencē iekļaut to Rietumbalkānu valstu parlamentus, kuras vēlas kļūt par ES dalībvalstīm. Tie arī aicināja konferencē izskatīt institucionālus jautājumus, piemēram, subsidiaritātes astoņu nedēļu ilgā kontroles perioda pagarināšanu un “zaļās kartītes” ieviešanu, kas ļautu parlamentiem ierosināt jaunas iniciatīvas vai grozījumus esošajās iniciatīvās.

Lēmuma par pašu resursiem ratifikācija

Lēmumu par Savienības pašu resursu sistēmu¹⁰⁹ Padome pieņēma 2020. gada 14. decembrī, un visām dalībvalstīm tas bija jāapstiprina saskaņā ar to attiecīgajām konstitucionālajām prasībām, lai tas varētu stāties spēkā¹¹⁰. 22 dalībvalstīs¹¹¹ tas ietvēra ratifikāciju parlamentā. Lai pabeigtu iepriekšējo ratifikāciju, bija vajadzīgi vairāk nekā divi gadi¹¹². Šoreiz, ņemot vērā steidzamo nepieciešamību sešu mēnešu laikā līdz 2021. gada 31. maijam sākt īstenot atvērto atvērto instrumentu *NextGenerationEU*, visas dalībvalstis laikus paziņoja Padomei par ratifikāciju. Lēmums stājās spēkā 2021. gada 1. jūnijā, un tirgos varētu sākties aizņemšanās *NextGenerationEU* atvērto atvērto instrumenta vajadzībām.

Atbilstīgi valstu konstitucionālajai un politiskajai situācijai valstu parlamenti bija iesaistīti visā procedūrā — no lēmuma par pašu resursiem ratificēšanas līdz atvērto atvērto projektu finansēšanas sākumam. Dažās dalībvalstīs notika diskusijas par to, vai atvērto atvērto plāns radītu precedentu ES aizņēmumiem vai būtu vienreizējs risinājums. Vienā gadījumā ratifikācijas procedūra bija iemesls tiesvedībai attiecīgās valsts¹¹³ Konstitucionālajā tiesā. Valstu parlamentiem arī bija nozīmīga loma valstu atvērto atvērto un noturības plānu apstiprināšanas procesā saskaņā ar katras dalībvalsts konstitucionālo struktūru, pilnvarojot savus finanšu ministrus piedalīties Padomes sanāksmēs, kurās pieņem īstenošanas lēmumus, ar kuriem varētu izmaksāt līdzekļus. Komisijas priekšsēdētāja Urzula fon der Leiena savā paziņojumā *COSAC* plenārsēdē 2020. gada decembrī arī uzsvēra, ka valstu parlamentu pieredze un ieguldījums varētu būt ļoti vērtīgs plānu izstrādē un īstenošanā¹¹⁴.

6. REĢIONĀLO PARLAMENTU LOMA

Reģionālie parlamenti netieši veicina Komisijas attiecības ar valstu parlamentiem. Kā paredzēts Protokolā Nr. 2, veicot ES tiesību aktu projektu subsidiaritātes pārbaudi nolūkā izdot pamatotus atzinumus, katras valsts parlaments vajadzības gadījumā varēs apspriesties ar reģionālajiem parlamentiem, kuriem ir likumdošanas pilnvaras.

Reģionālo parlamentu deputāti ir pārstāvēti arī Reģionu komitejā, kura veic uzraudzību, izmantojot subsidiaritātes uzraudzības tīklu un savu tiešsaistes platformu, kas izstrādāta, lai sniegtu atbalstu reģionālo parlamentu ar likumdošanas pilnvarām dalībai agrīnās brīdināšanas

¹⁰⁷ Čehijas *Poslanecká sněmovna* un Vācijas *Bundesrat*.

¹⁰⁸ 12 Dienvidaustrumeiropas un Višegrādas valstu grupas parlamentu priekšsēdētāju paziņojums, skatīt vietnē <https://v4.parlament.hu/en/-/10th-meeting-of-speakers-of-parliaments-of-southeast-european-countries-with-the-participation-of-the-speakers-presidents-of-the-v4-parliaments-24-september-2021?redirect=%2Fen%2F>.

¹⁰⁹ Padomes Lēmums (ES, Euratom) 2020/2053, OV L 424, 15.12.2020.

¹¹⁰ Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 311. pantu.

¹¹¹ Beļģija, Bulgārija, Čehija, Dānija, Vācija, Igaunija, Grieķija, Spānija, Francija, Horvātija, Itālija, Lietuva, Luksemburga, Ungārija, Malta, Nīderlande, Austrija, Polija, Portugāle, Rumānija, Somija un Zviedrija.

¹¹² Lēmums tika pieņemts 2014. gada maijā un stājās spēkā 2016. gada oktobrī.

¹¹³ Vācijas Konstitucionālā tiesa (*Bundesverfassungsgericht*) 2021. gada 15. aprīlī nolēma neizdot pagaidu rīkojumu par lēmuma par pašu resursiem ratifikāciju.

¹¹⁴ https://youtu.be/qxg_cGIO0iA?t=388

mehānismā par subsidiaritāti (*REGPEX*)¹¹⁵. Ar *RegHub* tīkla starpniecību tie piedalās arī Komisijas platformā “Gatavi nākotnei”, kas ir daļa no tās labāka regulējuma pasākumiem¹¹⁶.

Kaut arī Līgumos nav skaidri paredzēta tieša Komisijas un reģionālo parlamentu mijiedarbība, Komisija ņem vērā to sniegto ieguldījumu. Vairāki reģionālie parlamenti¹¹⁷ iesniedza tieši Komisijai arvien vairāk rezolūciju par dažādiem jautājumiem, piemēram, kohēzijas politiku un reģionālajiem jautājumiem, Eiropas jautājumiem (tostarp konferenci par Eiropas nākotni) un globāliem jautājumiem, piemēram, piekļuvi vakcīnām, cilvēktiesībām un minoritāšu tiesībām visā pasaulē. Daži apsvērumi bija vērsti uz konkrētiem Komisijas paziņojumiem¹¹⁸ un tiesību aktu paketēm vai priekšlikumiem¹¹⁹. Papildus atzinumiem reģionālie parlamenti piedalījās Komisijas rīkotajās sabiedriskajās apspriešanās, lai gan šo kanālu līdz šim ir aktīvi izmantojis tikai viens reģionālais parlaments, kas iesniedza atbildes vairākās Komisijas sāktajās sabiedriskajās apspriešanās¹²⁰. Viens reģionālais parlaments izmantoja citu kanālu, iesniedzot divus atzinumus ar valsts parlamenta starpniecību¹²¹. Papildus rakstiskai viedokļu apmaiņai Komisijas locekļi arī tikās ar dažiem reģionālajiem parlamentiem¹²².

---

¹¹⁵ <http://portal.cor.europa.eu/subsidiarity/regpex/Pages/default.aspx>. Plašāku informāciju par Reģionu komitejas darbībām saistībā ar subsidiaritātes kontroli skatīt 2.4. iedaļā.

¹¹⁶ Sīkāku informāciju par “Gatavi nākotnei” un “*RegHub*” skatīt 2.1. un 2.4. iedaļā.

¹¹⁷ Flandrijas, Valonijas un Briseles galvaspilsētas reģiona (Beļģija), Bavārijas (Vācija), Baleāru salu un Basku zemes (Spānija), Augšaustrijas (Austrija), Lejassilēzijas un Subkarpatijas (Polija), Liberecas reģiona (Čehija), Frīzlandes provinces padomes (Nīderlande) reģionālais parlaments, kā arī Austrijas, Vācijas, Beļģijas un Itālijas vāciski runājošo parlamentu priekšsēdētāju Eiropas konference. Kopumā 2021. gadā tie iesniedza 50 rezolūcijas salīdzinājumā ar 33 rezolūcijām 2020. gadā.

¹¹⁸ Eiropas pilsoņu iniciatīva “*Minority SafePack* — viens miljons parakstu daudzveidībai Eiropā” (C(2021)171), “Eiropas Renovācijas vilnis — par zaļākām ēkām, jaunām darbvietām un labāku dzīvi” (COM(2020) 662 final), “Gatavība Covid-19 vakcinācijas stratēģiju un vakcīnu ieviešanai” (COM(2020) 680 final), “Eiropas sociālo tiesību pīlāra rīcības plāns” (COM(2021) 102 final), “Digitālais kompass līdz 2030. gadam — Eiropas ceļam digitālajā gadu desmitā” (COM(2021) 118 final), “Ceļš uz veselīgu planētu itin visiem ES “Gaisa, ūdens un augsnes nulles piesārņojuma rīcības plāns”” (COM(2021) 400 final).

¹¹⁹ Par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanu (COM(2021) 420 final, COM(2021) 421 final, COM(2021) 423 final); un par atjaunīgo energoresursu enerģijas izmantošanas veicināšanu (COM(2021) 557 final).

¹²⁰ Bavārijas *Landtag* iesniedza apsvērumus vairāk nekā desmit sabiedriskajās apspriešanās par iniciatīvām dažādās politikas jomās.

¹²¹ Flandrijas parlaments iesniedza atzinumus par dalījumu tirdzniecības nolīgumos un investīciju līgumos un par Eiropas digitalizācijas programmu. Saskaņā ar Līgumiem pievienoto 51. deklarāciju Flandrijas parlaments ir Beļģijas valsts parlamentārās sistēmas sastāvdaļa. Tāpēc Komisija to reģistrēja kā Beļģijas *Sénat/Senaat* atzinumu un atbildēja pēdējam minētajam.

¹²² Priekšsēdētājas vietniece D. Šuica tikās ar Vācijas un Austrijas reģionālo parlamentu, Dienvidtiroles parlamentu (Itālija), Beļģijas vāciski runājošās kopienas parlamentu (1. februārī) un Flandrijas parlamentu (Beļģija, 5. maijā), savukārt komisārs T. Bretons tikās ar Zāras reģionālo parlamentu (Vācija, 22. novembrī).

7. SECINĀJUMS

Apkopojot norises 2021. gadā attiecībā uz subsidiaritātes un proporcionalitātes ievērošanas pārbaudi ES tiesību aktos un attiecībās starp Komisiju un valstu parlamentiem, var izdarīt šādus trīs galvenos secinājumus.

Pirmkārt, jautājumi, kas bija valstu parlamentu uzmanības centrā, ataino šīs Komisijas galvenās politiskās prioritātes, proti, paketi “Gatavi mērķrādītājam 55 %”, jauno Migrācijas un patvēruma paktu, digitālo pārveidi, Eiropas veselības savienību un Covid-19 pandēmiju.

Otrkārt, vairāki valstu parlamentu pievērš lielu uzmanību subsidiaritātes un proporcionalitātes pārbaudēm Komisijas priekšlikumos, taču konkrētas bažas par šķietamiem pārkāpumiem joprojām ir reti sastopamas.

- Valstu parlamentu paustās bažas lielākajā daļā pamatoto atzinumu attiecas nevis uz šķietamu subsidiaritātes principa pārkāpumu, bet gan uz to, ko tie uzskata par nepietiekamu faktisko pamatojumu tiesību aktu projektiem, kas neļauj tiem novērtēt tā atbilstību subsidiaritātes principam un proporcionalitātes principam.
- Ar subsidiaritātes kontroli saistīto valstu parlamentu atzinumu īpatsvars 2021. gadā bija lielāks nekā iepriekšējos gados, kas atbilst tiesību aktu priekšlikumu skaita pieaugumam.
- Nebija tāda atsevišķa priekšlikuma, par kuru būtu iesniegti vairāk par trim pamatotiem atzinumiem, kas ir krietni zem “dzeltenās kartītes” robežvērtības un mazāk par tādu pamatoto atzinumu skaitu, kura gadījumā Komisija ir apņēmusies, sniedzot apkopotu atbildi, nodrošināt lielāku pamanāmību valstu parlamentu bažām par subsidiaritāti.

Treškārt, attiecības starp Komisiju un valstu parlamentiem ir dinamiskas un plašas, taču valstu parlamentu tās izmanto atšķirīgi.

- Vērtējums par valstu parlamentu ieguldījumu ES līmeņa politiskajā procesā, ņemot vērā vienīgi atzinumu par subsidiaritātes kontroli skaitu un to tūlītējo ietekmi, ir maldinošs. Tie arī sniedz ieguldījumu, izmantojot dažādus mutiskā dialoga kanālus sanāksmēs un parlamentu sadarbības pasākumos.
- Covid-19 pandēmijas laikā izmantotie digitālie līdzekļi ļāva veikt regulārāku un produktīvāku saziņu starp Komisiju un valstu parlamentiem politiskā un tehniskā līmenī.
- To valstu parlamentu skaits, kuri piedalās subsidiaritātes pārbaudēs un rakstiskajā politiskajā dialogā ar Komisiju, ir vēl vairāk palielinājies, turpinot tendenci kopš 2019. gada. Vienlaikus 2021. gadā bija arī tādi astoņi valstu parlamentu vai palātas (no piecām dalībvalstīm), kuri valsts konstitucionālās struktūras, politisko tradīciju vai politiskās izvēles dēļ nesniedza atzinumus.
- 2021. gadā aptuveni trešdaļa valstu parlamentu vai palātu iesniedza vairāk nekā 10 atzinumus. Tāpat kā iepriekšējos gados gandrīz 80 % no visiem atzinumiem nosūtīja 10 aktīvākie parlamentu vai palātas. Daži no tiem savos atzinumos galveno uzmanību pievērta tam, vai ir ievēroti subsidiaritātes princips un proporcionalitātes princips, un tie neizteica konkrētu kritiku vai ierosinājumus par Komisijas priekšlikumiem.
- To atzinumu skaits, kuri attiecas uz Komisijas nelegislatīvajām iniciatīvām vai kuros pēc savas iniciatīvas pausti valstu parlamentu politiskie uzskati vai prioritātes, joprojām ir tikpat liels kā iepriekšējos gados, un tas liecina, ka vairāki parlamentu vai palātas ļoti aktīvi izmanto rakstisko politisko dialogu ar Komisiju, lai paustu savu nostāju politiskā procesa sākumā. Komisija ir veicinājusi valstu parlamentu ieguldījumu sabiedriskajā apspriešanā par tiesību aktu priekšlikumu sagatavošanu, skaidrāk norādot uz to ieguldījumu.

Nodrošināt to, ka ES rīkojas vienīgi tad, kad tas ir nepieciešams, un tikai tādā apmērā, kādā nepieciešams, joprojām ir kopīga atbildība un uzdevums, kurā ļoti svarīgs ir aktīvs rakstveida un mutisks dialogs ar valstu parlamentiem.